A BIWEEKLY YOUTH NEWSPAPER CIRCULATING THE GTA

TOTAMIL.COM

TO தமிழ்

REMEMBRANCE DAY SEE PAGE 13

MONDAY NOVEMBER 07 2005
VOLUME 1, NUMBER 5

சிதைந்த ஓவியம் -Page 10

suspect in Sharmini case -Page 03

அது ஒரு கனாக்காலம்... -Page 26

வளர்ச்சிப்பாதையில் தமிழ்க்கனேடியர்கள்..?

STAND BY OUR ROOTS - CONTINUE OUR LEGACY

Director
Deba Christy

Chief-Editors
Akil
Shamini

Editorial Team
Inez
Ajith
Anjali
Salini
Mathura
Selvan Balasingam

Layout & Design
Jeevakumar
Akil

Ads Design
Selvan Balasingam
Ragu

Marketing & Advertising Director
Amal

Distribution coordinator
Richman

Web Design
Sri
Maji-Rajieive

Website: www.totamil.com

Email:
info@totamil.com
ads@totamil.com
edit@totamil.com

Office:
1468 Victoria Park Ave., Suite 113
Toronto, ON
M6A -2M2

Advertising Inquiries
(416) 751-5990

Fax:
416 751 7084

We at TO Tamil are very interested in hearing from fellow journalists and in receiving articles, reviews, and opinion pieces from readers. So please, if you have something you want to say and would like to see published - don't be shy – send it to edit@totamil.com.

கடிதம்

வணக்கம்

கடந்த இதழில் இடம்பெற்ற cover storyயில் பாலியல் வன்முறையினைப் பற்றி எழுதியிருந்தோம். இதை எழுதியதற்கு எமக்கு கிடைத்த ஆதரவுகளை விட எதிர்ப்புகளே அதிகம்.

எமது சமூகத்தில் இடம்பெறுகின்ற அவலங்களை அடையாளப்படுத்தி எழுதுதல் என்பது சமூகக் குற்றமா? எதுவுமே அறியாத சிறுமிகளின் பிரச்சினைகளை சமூகத்தின் பார்வைக்குக் கொணர்ந்தது எப்படி சமூகக் குற்றமாகும்?

ஒன்று இரண்டு சம்பவங்களை வைத்துக்கொண்டு முழுமையான தமிழ் சமூகத்தை எப்படி குற்றம் சொல்லலாம் என ஒரு சிலர் கேட்டிருந்தார். அவரே எம்மை நீதி மன்றத்துக்கு இழுக்கப்போவதாகவும் கூறியிருக்கின்றார். அவரை எங்கு சந்திக்கவும் நாம் தயார்.

இன்னொரு கல்லூரியில் எமது பத்திரிகைகள் மாணவர்களிட மிருந்து பறிக்கப்பட்டு, நிர்வாகத் தினரால் தடையும் போடப்பட்டிருக் கின்றது.

இவைகள் எல்லாம் எதற்காக?

இப்படியான விடயங்களை செய்பவர்கள் என்ன காரணத்திற்காய் உண்மைகளை இல்லையென்று மறுக்கின்றார்கள்? நாங்கள் என்ன காமத்தினைப் பற்றியா எழுதினோம்? காமவெறியர்களைப் பற்றித்தானே. சமூகத்தின் மதிப்பு மிக்க நிலையில் இருப்பவர்கள் செய்யும் வேலைகளா இது?

தடையங்களும், நிரூபிக்கக்கூடிய வகையில் சாட்சியங்களும் இல்லாமல் நாம் எதையும் எழுதவில்லை. எமக்குக் கிடைத்த உண்மைகளை சொல்ல எப்படி உரிமை இருக்கின்றதோ, அப்படியே கதைகளைச் சார்ந்த பாதிக்கப் பட்டவர்களை பாதுகாக்கவேண்டிய கடமையும் இருக்கின்றது.

உண்மைகளை உரத்துச் சொல்லவும், எழுதவும் நாம் ஒரு பொழுதும் பின்நிற்கப் போவதில்லை.

நாம் வாழ்கின்ற சீரழிந்து போன இச்சமுதாயத்தில் எமது அடுத்த சந்ததியை விட்டுச் செல்ல நாம் ஒன்றும் கடமையுணர்வு அற்றவர்கள் இல்லை.

நாளைய சந்ததி சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்க வேண்டும் என்பதற்காய் தம் உயிரையே ஈந்தழிக்கும் ஒரு தலைமுறையைஎமதுசமூகத்தில்பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர் கள் நாம்.

மீண்டும் சொல்கின்றோம் எமது சமூகத்தைச் சுரண்ட நினைக்கும் சீரழிவுக்குத் தள்ள நினைக்கும் எவரையும் துணிந்து அடையாளப் படுத்துவோம்.

வாழ்ந்தாய் என்பதிலும், சாதித்தாய் என்பதே பிறப்பின்அடையாளம்.

அவ்வகையில் உங்களோ

அகில்

eDITORIAL

You may recall that our past issues have focused on the problems being faced in our society, but in this issue we have stressed the talents and accomplishments of the members of our community. However, we must remember that achieving educational accomplishments and occupational success is not as easy as some people may believe. As visible minorities, we face many barriers which may not always be obvious.

Sri Lankan immigrants had entered Canada economically and educationally disadvantaged. Nevertheless, over the past few decades, they have been regarded as a model of adaptability and success in their new land, becoming one of the most successful immigrant groups in Canada. The younger generations of immigrants are attaining educational and occupational success.

At first glance, this may seem in support of a remarkably successful immigrant group; however, looking at the Sri Lankan working class in Canada contradicts this fantasy scenario. Even the most highly educated individuals find themselves working in low skilled jobs.

Immigrants face many barriers in their attempts to participate fully in Canada's economy in a manner that is appropriate with their education and experience. These barriers include inadequate recognition of credentials and experience; licensing practices of professional associations, costly licensing fees and examinations, requirements for unnecessary training and upgrading, and insufficient financial support to facilitate upgrading. The dramatic underutilization of immigrant skills needs to gain reputation as an issue of national concern.

shamini

Arrested man was suspect in Sharmini case

Sharmini ANANDAVEL

On June 12, 1999, at 9:30 am, 15 year old Sharmini Anandavel left her home at Don Mills Road and Sheppard Avenue East, where she lived with her parents and two brothers. Sharmini was heading out to start the first day of her new job. She believed she was going to work as an undercover drug operative for the police department. This was a job that, unknown to Sharmini, did not exist. Over the course of that morning there were several reported sightings of Sharmini at the Fairview Mall, located across the street from her apartment and at the Peanut Plaza, just north of her apartment building.

When Sharmini did not return home from work that evening, the police were called and a search was started to find the missing girl. The search continued through the summer and into the fall.

Four months after Sharmini left her apartment, hikers found skeletal remains in a ravine area off Leslie Street and Finch Avenue. Dental records confirmed the remains were Sharmini's. No charges were ever laid.

Stanley Tippett

A suspect in the unsolved homicide of Sharmini Anandavel, has been arrested in Peterborough and charged with the attempted abduction of a 21-year-old woman.

Stanley Tippett was arrested after allegedly offering a woman a bogus job at the local YMCA. Police said Tippett approached the woman on Oct. 13 as she stood in line at a Wal-Mart job fair, saying he was the manager of the local YMCA and was looking for employees.

Over the next few days, police say Tippett had several telephone conversations with the woman and had her complete what she believed was a written application for employment with the YMCA. The woman contacted the agency to find out the status of her application, and was told there was no job being offered, and that Tippett did not work for the YMCA.

Tippett was charged with criminal harassment and attempted kidnapping after police intercepted a meeting he had planned with the woman.

வளர்ச்சி பாதையில் தமிழ்கனேடியர்கள்..?

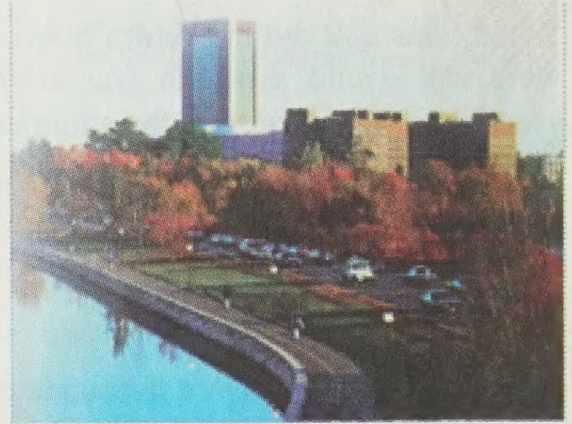
கனடிய தமிழ் சமூதாயத்தின் குறிப்பிட்டுக்கூறக்கூடிய அதீதவளர்ச்சி

கனடாவில் காலா காலமாக குடியேறி யுள்ள சமூகங்களை நோக்கி ஒப்பிடுகையில் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகம் பொருளாதார கலாச்சார கல்வி ரீதியில் நோக்ககையில் மிக மிக முன்னேறியுள்ளதாகவே தெரிகின்றது.

50 அல்லது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் கனடாவில் குடியேறிய சீக்கிய சமூகத்துடன் ஒப்பிடுகையிலோ அல்லது எமது தமிழ் சமூகத்துடன் சமகாலத்தில் கனடாவிற்கு குடிபெயர்ந்த பல்நாட்டு பல்லின சமூகங்களுடன் ஒப்புடகையில் தமிழ் சமூகம் பல்வகையில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய அளவில் பல்வேறு துறைசார்பில் . கடின உழைப்பாலும் பெரும் முயற்சியாலும் வாய்ப்பைத்தேடி பயண்படுத்தி முன்னேறியுள்ளது. கனடாவிற்கான இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகம் முதலில் 1960 ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சிலர் சுயாதீனக் குடிவரவாளர்களாக தொழில் தகமை அடிப்படையில வந்தார்கள். பின்னர் பெருந்தொதையான அளவில் 1983 கொழும்பில் ஆரம்பித்து இலங்கையின் தென்பகுதி எங்கும் காட்டுத்தீயாகப் பரவிய கறுப்பு யு+லைக் கலவரத்தின் பின் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு மனிதாபிமான மனிதநேய அடிப்படையில் கனடா உதவிக்கரம் நீட்டிவரவழைத்த போதிலும் சட்டரீதியாக கனடாவிற்குள் வருவதற்காக வேண்டப்பட்ட ஆவணங்களைத் திரட்டி இலங்கைக்கான கனடியத் தூதரகத்தில் நேரடியாகச் சென்று வீசாவைப்பெறும் செயற்பாடானது மிகவும் கடினமானதொரு இயலாக்காரியமாகவே அந்நேரம் இருந்தது.

ஆயினும் 1983 கறுப்பு யு+லைகலவரத்தின் பின் பெருந்தொதையானோர் வந்தனர். இந்தசமயத்தில் எடுத்துக்கூறவேண்டிய விடயம் ஆகும். அடுத்து நியுபவுண்ட் லாண்டில் கடலில் தத்தழித்துக்கொண்டிருந்த 60 இலங்கைத் தமிழர்கழைத் தனது மீன்பிடிப் வள்ளத்தில் ஏற்றி வந்து கனடியகுடிவரவு அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். பின்னர் இவர்களுக்கு 1986ல் சில அகதிகள் கனடாவில் தங்க அமைச்சர்களின் அனுமதி வழுங்கப்பட்டது. பின்னர் இவ்வாறு அகதிகளாக சட்டவிரோதமாக குடியேறியவர்களாக கனடாவிற்குள் அதகிகளாக தமிழர்களின் நுழைவு தொடர்ந்தது. இன்று கனடாவில் பெருந்தொகையான தஞ்சம் கோரும் தமிழ் அகதிகள் இருக்கின்றனர். 1999ம் ஆண்டு கனடாவில் மொத்தமாக தஞ்சம் கோரிய அகதிகளில் 10 விழுக்காடு இலங்கைத்தமிழர்களாக கணிப்பிடப் பட்டுள்ளனர். ஆரசாங்கத்தின் புள்ளிவிபரத்தின் படி 200000தமிழர்கள் கனடாவில் வாழ்வதாகவும் பெரும்பாண்மையினர் ரொரன்ரோவின் நகரப்பகுதிகளிலும் மொன்றியல் வன்கூவரிலும் தளம் அமைத்துள்ளனர். (வசிக்கின்றனர்) அண்ணளவாக தொலைபேசி 416 எனும் பிரதேசக் குறியீட்டைக் கொண்ட 150000 தமிழர்களில் 70000 தமிழர்கள் ஸ்காபரோவில் வசிக்கின்றனர். 2001ம் ஆண்டு அரச புள்ளிவிபர கணிப்பின் படி 92010 மக்களினால் பேசப்படும் தாய்மொழியாய தமிழ் மொழி மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து வளர்ச்சிப்பாதையில் பார்க்கையில் ஊடகத்துறையில் 20 க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகளும் 4 தொலைக்காட்சி சேவைகளும் பல்வேறு 24 மணித்தியால வானொலிச்சேவைகளும் மிகப்பிரபல்யமாகியுள்ளன.

வளர்ச்சி பாதையில் தமிழ்கனேடியர்கள்..?

கல்விரீதியல் நோக்குகையில் 1987ம் ஆண்டிலிருந்து கனடாவில் 300 தமிழ் மாணவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் பட்டம் பெற்று பட்டதாரிகளாக வெளியேறுகின்றனர். இலங்கையில் ஒவ்வொரு வருடமும் பல்கலைக்கழக த்திற்கு தகுதி பெறும் 3 வீதத்தினர் மாத்திரம் வரையறுக்கப் பட்ட பல்கலைக்கழக வளப்பிரச்சினையின் காரணமாக தெரிவு செய்யப்படுபவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் கனடாவில் 200000 தமிழர்களுக்குள் வருடாந்தம் 350 பட்டதாரிகள் வெளியேற்றம் என்பது மிகக்கணிசமான கல்வி வளர்ச்சி. 1987 ல் இருந்து கணிப்பிட்டால் இதுவரை 5600 தமிழர்கள் கனடிய பல்கழைக்கழகங்களில் பல்வேறு துறைகளில் பட்டம்பெற்ற பட்டதாரிகள் உள்ளனர்.

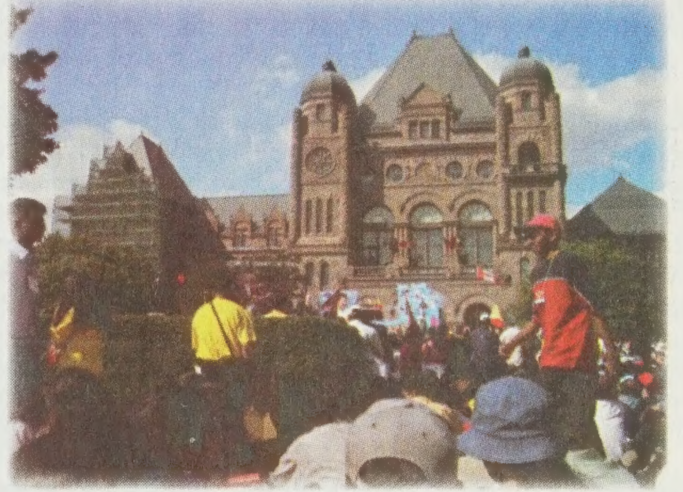
50 வருடங்களுக்கு முன்னர் வந்த சீக்கிய சமூகத்துடன் ஒப்பிடுகையில் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் வந்த தமிழர் கனடிய அரசியலில் கூட பல்வேறு கட்சிகளில் குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடியஅளவில் இடம்பிடித்துள்ளனர்.

இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்துக்குறித்தான இந்து ஆலயங்கள் 54ற்கு மேல் உள்ளன. (இவை கனடாவில் ஒரு பொருளாதார நோக்காக கணிப்பிடப்படுகின்ற போதும் பண்பாட்டை வளரச்செய்கின்றன.)

எத்தனை இழபடத்தாயாரிப்பாளர்கள் பல்வேறு துறைசார் எழுத்தாளர்கள் பல்வேறு நிறுவனங்களில் துறைசார் நிபுணர்கள் உயர் அதிகாரிகள் இருக்கின்றனர்.

புல்வகமை பல் கலாச்சார ம் என பல்கலாச்சார ரொரன்ரோ மா நகரின் விளம்பர விசேட இன எடுத்துக்காட்டுக்களிலும் ஒன்று இரண்டு தமிழர்கள் இடம்பெறுகின்றனர். சனத்தொகையில் மகா வல்லரசான சீனா இந்தியா வெளிப்படுத்தல விகிதாசாரத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மேல் வாரியாய இனம் காட்டப்படும் தமிழர்களின் விகிதாசாரம் அதிகமே.

புலம் பெயர்ந்த நாட்டிலும் எத்தனை கலை அரங்கு போருளாதார ரீதியில் எத்தனை நிறுவனங்கள் முயற்சியாண்மைகள் தொழில் அதிபர்கள் உண்மையிலேயே பிரமிப்புத்தான். புலம்கேற்றங்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் பாராட்டு விழாக்கள் புத்தக வெளியீடுகள் ஒலி ஒளி நாடா வெளியீடுகள் முத்தமிழ் விழாக்கள் இவை எல்லாம் எமது இலங்கைச் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன

.

இவ்வளர்ச்சியை நாம் எவ்வாறு வழிப்படுத்த வேண்டும்? இழைய சமுதாயத்திற்கு எவ்வாறு இவற்றை விழக்கி அவர்களினுள் விதைப்பது?

புலம்பெயர்ந்தாலும் தாயக மண்ணிற்கு நாம் எமது அதீத வளர்ச்சியால் செய்யும் பங்களிப்பு எத்தகையது? சிந்திப்போம்! நிலைப்பாட்டை உணர்வோம்! யாதார்த்தத்தில் செயல்ப்படுவோம்!

ராஜினி

RYETSA ரய்சன் தமிழ் மாணவர் மன்றம் 2005-2006

TAMIL STUDENTS ASSOCIATION @ RYERSON UNIVERSITY

A STUDENT COMMUNITY WITH DEFINITE DIRECTION & DETERMINATION.

"நோக்கம், உறுதி, தெளிவு, கொண்ட மாணவ சமுதாயம்"

Ryerson University, located in the heart of Toronto, is a university filled with diversity and culture. A stroll through the halls of the campus, takes you pass students from all corners of the world. In those halls was where Ryerson Tamil Students Association, set up an exhibition displaying the culture, history, and tradition of Tamils. This exhibition which was simply called *Tamil Culture Awareness Week,* was a three day event from November 1st to 3rd. This event was put together by volunteers and TSA members as a platform to promote Tamil Culture at Ryerson University in a positive manner. The success of the event can be seen in the attendance of visitors from all cultures and the smiles on the faces of Tamil students who proudly passed through the magnificent displays.

The exhibition was set up in a creative manner mixing visual displays and interactive materials. As you walk pass the hallway where the displays were set up, the sweet and divine scent of in-scent breezed by giving a sense of calm and cultural touch to the day. Then once you enter into the exhibition you were welcomed by students dressed in traditional clothes pointing you in the right direction and providing information. In addition to the welcoming faces was the magnificently decorated Kolam that shined with small lanterns which silently showed the beauty of the Tamil culture. In the semi-circled area, displays of Tamil history of Sri Lanka (starting from the early days of colonization) were lined on the bottom followed by Tamil artifacts, instruments and clothing. Then above, line of easels exhibited pictures displaying the life of a Tamil woman through different phases of her years. This unique and first time exhibition also had a live broadcast from LLS radio that played interviews from visitors and song requests. To further add to the success of this event was a uniquely set up fundraiser. The RyeTSA sold various different Tamil foods using a replica of a Tea Shop that could be found in Sri Lanka. This fantastic store which had a name of its own (RyeTSA Dosa Hut) sold tea, sherbet and dosa, that were made on the spot. The store also sold other Tamil beverages and snacks.

Overall RyeTSA's Tamil Culture Awareness week opened the door to an experience of Tamil Culture for people of all ethnicity at Ryerson University. Students learned how to wear a sari, tasted Tamil food and experienced the beauty of our culture and traditions. This exhibition also created a sense of culture and unity among the Tamil student body at Ryerson University.

All profits raised from this exhibition will go towards sponsoring a Tamil child through TRO. This will be one of the long-term projects that Ryerson Tamil Students Association will be undertaking this year. For further information on Tamil Cultural Awareness Week or additional information please visit www.ryetsa.com. We would like to extend our special thanks to the Tamil Academy and Gaythiri Ganeshan (CTAC) in providing the displays for this exhibition.

TAMIL CULTURE

தமிழ் விழிப்புணர்வு வாரம்

EXPERIENCE THE CULTURE

Our Culture

I am not a cultural virtiso. I have not cultivated any special capacity for the appreciation of artistic excellences. I am not a musician or painter or critic of music or other arts. There are many who could have done better justice to this invitation of the Bhavan to deliver a series of lectures on culture. I presume I am not expected not expected to speak on culture as the word is understood in the allotment of subjects to the Central Minister for Cultural Affairs. Nothing can be expected from me on music, dance, the theatre or the silver screen.

Culture on which I shall attempt to say something is the sum-total of the way of living built up by groups of human beings and transmitted from one generation to another. People each with their own long history build up separate patterns of cultures. There is much that is common, but also a great deal that is particular to each nation.

Before dealing with what may be called the culture of India, let us look a little at what is common in the culture of all nations.

We should not use words vaguely. Whatever language we speak, we should try to be precise with our words. When we say a man is a cultured man or that he is an uncultured person, we don't mean to say that he is a good man or a bad man. The two things are different. Good is different from cultured. There are good people, very good men and women, who are not what we call cultured persons. Culture is not literacy or ability to play on the veena. It has to do with general behavior, speech and conduct and it is different from goodness and badness of character. I can illustrate the difference means of an analogy. Bodily cleanliness is different from cleanliness in dress. A man may be clean in body; but he may not have clean clothes; he may not bathe everyday, but put on good clean clothes. The two kinds of cleanliness may be much connected with each other, yet they are different.

Culture is not just character or morality. Character is the inside of a man. Culture is external rather than internal. Culture has more to with behaviour and way of living than with character too. Because, he outside has always much to do with the inside.

Man is endowed by nature with the senses; the eyes, the nose, the palate and the tongue, the ears, the fingers that feel. The senses give him the power among other things to find pleasure in life and incentive to live. Power corrupts men; we have been told, and so often reminded. The statement is usually associated with Lord Acton. But the fact is a very old fact and Acton referred to it in connection with politics. We are dealing here with a different kind of power. Man has

the power to derive pleasure from the senses. The senses have certain functions to perform which are necessary for life. But they are the springs of physical pleasure also. Like all power, this power that the senses endow man with tends to corrupt him. The human animal unlike his brothers in the dumb world is inclined to overdo the use of his senses under the influence of the pleasures derived there from. Civilization seeks to curb this tendency and put it down, civilization in the true sense of the word is the development of resistance. The consensus of society, the total combined will of the people living together, seeks to curb the individual's tendency to overdo the use of his senses. This is the difference between civilization and barbarism. An individual may be a civilized person or he may be a crude and uncivilized man. Whole groups of people too may be civilized or uncivilized. When the total conscience of the people living together seeks to curb indulgence in sensual pleasure and direct the activities of individuals into refined channels, those people are considered to be civilized people. The effort to control and keep within limits the use of the senses for individual pleasure and the willing and intelligent submission to that control is given the name of civilization. The term control is given the name of civilization. The term 'civilization' is used to denote other things too, but the truer and more important sense of the word is this control of the senses and willing acceptance of it.

C. Rajagopalachari

Dear Cid,

I have a 13 year old boy. We may have been more liberal with him because he is our only child. Lately his behavior is becoming intolerable. He wants to stay out late with his friends. The way he dresses and act has also changed. He is spending less time doing his home work and more time on the phone. When ever I talk to him about this it becomes a fight. I don't know what to do or how to make him understand. Please help me to understand these behaviors.

Mrs. Saravanan
Mississauga

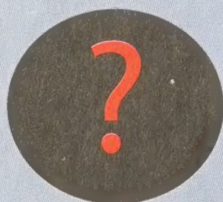
Dear Mrs. Saravanan,

Adolescence is a time for young people to define their place in the family, peer group, and the larger community. During this stage of their lives, youth struggle with the transition from childhood to adulthood. When they are young they depend on their parents for money, emotional support and direction. In adulthood, though, they will be expected to achieve independence and make choices about school, work, and personal relationships that will affect every aspect of their future.

This is the most difficult time in their life. They must contend with physical changes, pressure to conform to current social trends and peer behaviors, and increased expectations from family members, teachers, and other adults. They also sometimes deal with conflicting messages from parents, peers, or the media. Their need to "belong" is very high. Young people in new immigrant families their usual challenges of adolescence are compounded by difficult family situations, overcrowded dwelling places, exposure to abuse, alcohol or other drugs. Without support and guidance, these young people may fall victim to behaviors that place them, and other, at risk. In our community, those behaviors include dropping out of school, leaving home and moving in with older friends, joining gangs, using alcohol or drugs or becoming involved in other law-breaking behaviors as well they may become despondent, leading to academic problems, social isolation, or self-destructive behavior.

Helping your child move to independence requires that you understand healthy adolescent development and how to find the resources that can help you when your child gets off track. To answer your question Why?... During adolescence, young people begin to take risks and experiment. This is because they are moving from a family-centered world to the larger community within which they will begin to define their own identity. They may choose friends their parents do not approve of or try alcohol or other drugs, wear clothing that is trendy and generational; begin comparing their families' lifestyles with those of other families, or break rules imposed by their parents or the larger community. Parents such as your self are understandably troubled by the confrontational nature of some adolescent behavior. You may also worry about other actions that may threaten the safety of your child. What can you do?

- Educate your self about adolescent development. Learn about the behaviors to expect, the effects of physical changes, and ways to help your child deal with change.
- Remember your own adolescence: Your changing feelings, anger at authority, and fears and hopes. Look at your son/daughters behavior in the context of those memories to help you keep perspective.
- Are you living your life through your child? Are you imposing your own values and beliefs onto your child, rather enhance his/her own belief and value. By doing this you are supporting them and developing a good relationship
- Teach your adolescent about the joys and troubles of life and ways to revel in the good times and cope with the bad. Identify one good thing about your Childs behavior in a day and compliment it.
- Use positive reinforcement for positive behaviour whenever possible. It is far more effective than criticism or punishment for negative behaviour.

Dear Cid...

Do have a burning Question you want answered? Ask Cid

Valued readers plese send in your question, query, issues and matters to cid@totamil.com
Responese will be posted at the next issue by cid

அக்கரையும் பச்சையாகுமா?

இரை தேடிப் பறந்து திரியும் பறவைக் கூட்டங்களாய் இன்று நாம் கனடாவில்! தாய் மண்ணில் இருந்து எத்தனையோ ஆயிரம் மைல் தொலைவில் இருந்தாலும், எம் நினைவுகள்? நாம் இன்று தாய்நாட்டில் இருந்திருந்தால் இன்று ஒரு டாக்டராகவோ. ஆசிரியராகவோ உருவாக்கப்பட்டிருப்போம்.

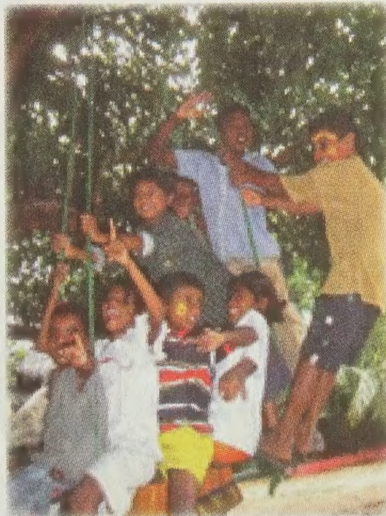

ஆனால் எம் தாய் மண்ணில் நடைபெறுகின்ற கொடியயுத்தம் காரணமாக கடல் கடந்து இன்று அகதிகளாய் கனடாவில்? இந்நாட்டில் எம்மால் நிம்மதியாக வாழ முடிகின் றதா?

பணம் இல்லையேல் பிணம் என்ற ரீதியில் எம்மவர்களின் வாழ்க்கை செல்கின்றது. யாரை நாம் நோவது? இதே நேரம் எம் ஈழத்தில் எம்மவர்கள் ஒரு நேரக் கூழ் குடித்தாலும் கூட நிம்மதியாக அவர்களின் வாழ்க்கை உற்றார் உறவினர்கள், நண்பர்கள் என ஒரு கூட்டுறவுடன் கூடிய ஒரு இன்ப வாழ்வை வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆனால் கனடாவில் (வெளிநாட்டில்) ஒரு நேர உணவு உண்பதற்கு கூட நேரமின்றி? மேலும் சொல்லத் தான் வேண்டுமா? கனடாவில் எம் நிலையை? நாம் எங்கு சென்றாலும் எம்மால் தாய் மண்ணில் வாழந்த அந்த சுகத்தைபெற முடியுமா?

வெளிநா ட்டில் பொதுவாக ஒரு குடும்பத்தை நோக்கினால் அவர்களின் வசதிகள் வாய்ப்புகள். Sports Car மற்றும் ஆடம்பரமான வசதிகளுடன் கூடிய வீடு ஆனால் அப்பெரிய வீட்டில் வசிப்பது கணவன் மனைவி இருவர் மட்டுமே. இத்தனை வசதி இருந்தும் என்ன பயன்? எம் தாய் மண்ணில் வாழ்ந்த அந்த பசுமையான நினைவுகளுக்கு இவ் வாழ்க்கை ஈடு இணையாகுமா? வழியருகே இரு கண்ணீர்த் துளிகளுடன் வார்த்தைகளின்றி? எம் கடந்த காலங்கள் பசுமையானவை எம் பழைய நினைவுகள்

இன்றும் எம் கண்முன்னே இவை எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றாலும் அழிக்க முடியா சுவடுகள். என் உறவுகளே! உங்கள் நினைவுகளை மீட்டிப் பாருங்கள். நீங்காத நினைவுகளுடன்

அஜித்

கல்லூரி மாணவனின் சிதைந்த ஓவியம்.

Scaboroughவில் அமைந்த Cedabra C.I என்னும் பல கலாச்சார மாணவர்களும் கல்விகற்கும் பாடசாலையில் டினேஸ் என்னும் 16வயது மாணவன் நன்றாக கல்வி கற்று வந்தான் அவனது கவனமெல்லாம் படிப்பிலும், விளையாட்டிலும் இருந்தது. தன் நண்பர்களுடன் சந்தோஷமாகவும், ஜாலியாகவும் கல்வி கற்று வந்தான். இரண்டு வருடங்கள் பாடசாலையில் நன்றாக காலம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. திடீரென்று ஒரு நாள் டினேஸ் எதிரே ஒரு இளம் தேவதை ஜெனிபர் நடந்து வந்தாள். அவளைப் பார்த்ததும், டினேஸ் மெய்மறந்து குதூகலத்தில் மிதந்தான். அவன் அவள் பின்னே சென்றான். அவளது அழகிலும், குணத்திலும் மயங்கினான். அவனை அறியாமலே அவளை நேசிக்க ஆரம்பித்தான். அது பின்னர் தீவிர காதலாக மாறியது. டினேஸ் மாற்றத்தை அவனது நண்பர்களால் உணர முடிந்தது. அவர்கள் அவனைக் கேட்டார்கள், என்ன நடந்தது என்று. அவன் சொன்னான், ஒன்றுமில்லையென்று. அவனது உயிர் தோழனான ராஜ் அவனை பின்தொடர்ந்து அவனது நடவடிக்கைகளை பார்த்தான். ராஜ்க்கு தெரியவந்தது டினேஸ் ஜெனிபரை காதலிக்கிறான் என்று. டினேஸ்ற்கு தெரியாமல், ராஜ் ஜெனிபருடன் கதைத்தான். அவள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. டினேஸ் ஜெனிபரைக் காதலித்துக் கொண்டே இருந்தான் ஜெனிபரிடம் கேட்கவேயில்லை. ராஜ் தான் கேட்டதை டினேஸிடம் சொன்னான். டினேஸ் அவனைப் பேசி அடித்தான். டினேஸ் அதற்குப் பின்னரும் காதலித்தான். டினேஸ் நினைத்தான், அவள் ஒன்றும் சொல்லாதபடியினால் அவள் தன்னை காதலிக்கிறாள் என்று நினைத்து தனக்குள்ளேயே ஒரு காதல் கோட்டை கட்டி வாழ்ந்து வந்தான் டினேஸ் அவளை சுமார் மூன்று வருடங்கள் காதலித்தான். அப்போது தான் டினேஸிற்கு நெருங்கியது ஆபத்து. ஜெனிபரின் அண்ணண்மார்களான சுரேஸ், கோபி இருவருக்கும் தெரிய வந்தது. சுரேஸ் Cedebra பாடசாலைக்கு வந்து டினேஸிடம் சென்று பயமுறுத்தினார்கள். டினேஸ் காதல் வெறியில் என்ன வேணுமென்றாலும் செய்கின்ற நிலைமையில் இருந்தான். ஆனால் அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை சிரித்தான். சுரேஸ் சொன்னான் என் தங்கையை நீ காதலிக்கக் கூடாது என்று. டினேஸ் சொன்னான் ஜெனிபர் என்னை பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால் பார்ப்பம் என்றான். ஆனால் டினேசால் தன் காதலை மறக்க முடியவில்லை. சுரேஸிற்கு சொன்னான், என்னை தனியா இருக்க விடு என்று. சுரேஸ் கோபத்துடன் வெளியே சென்றான். டினேஸ் ஜெனிபரை சந்தித்தான். கதைக்க தடுமாறினான். தன் காதலை சொன்னான். அவள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவளிடம் மன்றாடினான். அவள் கடைசியில் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னாள். டினேஸ் உடனேயே என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் வீடு வந்து விஷத்தைக் குடித்தான். குடித்ததன் பின்னர் தான் குடும்பத்தை நினைத்தான். தன் உயிர் போகும் என்று நினைத்த படியே தூங்கினான். காலையில் அவன் விழித்தெழுந்து ஆச்சரியம் அடைந்தான். தான் தப்பியதை நினைத்து சந்தோஷமடைந்தான் அவன் அருந்தியது விஷம் அல்ல. குடிபானம் என்று தெரியவந்தது. அவன் ஒருவருக்கும் சொல்லவில்லை. அவன் தன் காதலை மறக்க முடியாமல், பிறகும் அவளைக் காதலித்தான். ஜெனிபரின் பெரிய அண்ணன் கோபி வந்தான். அவன் தனியே வரவில்லை. ரௌடிகளுடன் வந்தான். டினேஸை பயமுறுத்தி கோபப்படுத்தினார்கள்.

டினேஸிடம் சொன்னார்கள், காதலிக்கிறதை நிறுத்தச் சொல்லி. அவன் சொன்னான் நான் காதலிப்பது எனக்கு மட்டும்தான் தெரியும். நான் காதலிக்கவில்லையென்று சொல்கிறேன் ஆனால் அது பொய் என்று எனக்கு மட்டும் தான் தெரியும். கோபியால் அவனை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் டினேஸின் நண்பர்களும் கனபேர் நின்றார்கள். கோபி கோபத்துடன் வீடு திரும்பினான். டினேஸ் இன்னமும் அவளை காதலிக்கிறார் தன் நண்பர்களுக்காகவும் குடும்பத்தாருக்காகவும் தான் மறந்துவிட்டதாக நடிக்கிறார். அவர் தன்னை மாதிரி மற்றைய சிறுவர்கள் வரக்கூடாது என்பதற்காக தன் சிறு நண்பர்களுடன் ஜாலியாகவும், சந்தோஷமாகவும் வாழ்ந்து வருகிறார். ஆனால் அவர் இப்பவும், எப்பவும் ஜெனிபரை மறக்க மாட்டார். அவள் தான் டினேஸின் உயிர் ஆனால் அவர் இப்போது வாழும் வாழ்க்கை பொய். அவர் ஓரளவு மாறியதற்கு காரணம் அவரது நண்பர்கள் மூவர். டினேஸ் அவர்களையும் மறக்க மாட்டார். தன் காதல் கனவில் என்றென்றும் ஜெனிபருடனும், தன் நண்பர்களுடனும் தன் குடும்பத்தாருடனும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

நன்றி. வணக்கம்.

அவரது கனவு காதல் ஓவியம் சிதையாமல்
பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

Lean on each ather's strengths; Forgive each other's Weaknesses

Remembrance Day Nov 11th

For the Fallen

With proud thanksgiving, a mother for her children,
England mourns for her dead across the sea.
Flesh of her flesh they were, spirit of her spirit,
Fallen in the cause of the free.
Solemn the drums thrill: Death august and royal
Sings sorrow up into immortal spheres.
There is music in the midst of desolation
And a glory that shines upon our tears.
They went with songs to the battle, they were young,
Straight of limb, true of eye, steady and aglow.
They were staunch to the end against odds uncounted,
They fell with their faces to the foe.
They shall not grow old, as we that are left grow old:
Age shall not weary them, nor the years condemn.
At the going down of the sun and in the morning
We will remember them.
They mingle not with their laughing comrades again;
They sit no more at familiar tables of home;
They have no lot in our labour of the day-time;
They sleep beyond England's foam.
But where our desires are and our hopes profound,
Felt as a well-spring that is hidden from sight,
To the innermost heart of their own land they are known
As the stars are known to the Night;
As the stars that shall be bright when we are dust,
Moving in marches upon the heavenly plain,
As the stars that are starry in the time of our darkness,
To the end, to the end, they remain.

Laurence Binyon
September 1914

In Flanders Fields

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.

-John McCrae

High Flight

Oh! I have slipped the surly bonds of earth
And danced the skies on laughter-silvered wings;
Sunward I've climbed, and joined the tumbling mirth
Of sun-split clouds – and done a hundred things
You have not dreamed of – wheeled and soared and swung
High in the sunlit silence. Hov'ring there,
I've chased the shouting wind along, and flung
My eager craft through footless halls of air.
Up, up the long, delirious, burning blue
I've topped the wind-swept heights with easy grace
Where never lark, or even eagle flew –
And, while with silent, lifting mind I've trod
The high untrespassed sanctity of space,
Put out my hand and touched the face of God.

[illegible] Magee
December 1941

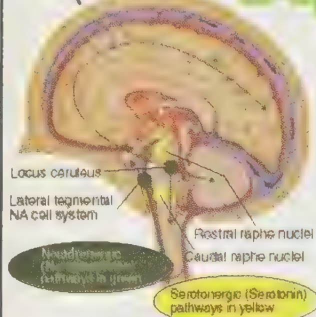
கண்ணீரின ....

வார்த்தைகள் வரவில்லை நினைக்காத போது
வருகிறது கவிதைகளாய் உன்னை
நினைக்கும் போது
வெறுத்ததாகவும் என் மனம் ஏற்பதில்லை
தொலைவில் நீ இல்லாட்டியும், என்
நிழலில் உன் உருவம் தெரிகிறது
மறக்க முடியவும் இல்லை
என் மனம் எண்ணியதும் இல்லை.
விழிக்குள் பதிந்து இருக்கும் உன் உருவத்தை
அழிக்கவும் முடியவில்லை.
கண்ட கனவுகள் கண்ணீராக கரைகிறது.
உன் நினைவுகள் மட்டும்
நிஜமாகவே நிலைக்கிறது
முற்பிறவியில்
பாவம் செய்தனோ
இப்பிறவியில் முள்ளில் வாழ்கிறேன;
உன்னால் வந்த சோகத்தின் சுமை
கூட சுமக்க சுகமாக தான் உள்ளது.
யாரும் புரிவதில்லை என்
வலியினை
நீயாவது புரிவாய் என நினைத்தேன்
இன்று நீயே இதய வலியை
அற்பனித்து இருக்கிறாய்
நான் ஆக நான் இருந்தேன்
ஏன்?
நீயாக என்னை மாற்றி சென்றாய்?
அனுமதியின்றி நீ வந்தாய்
சம்மதித்தேன்
இன்று அனுமதியின்றி பிரிகிறாய்.
நான் சம்மதிக்காமல்
இனி வரும் காலம் நம்மை ஒன்று சேர்க்குமோ?
இல்லை
நீதான் அதை அனுமதிப்பாயோ?
சுமைகளைத் தாங்கிடத்தான் இதயம்
அதற்காக இதயமே சுமை ஆகிவிடலாமா?
என் முடிவில் மாற்றம் இல்லை அன்பே
உயிர் வாழும் போது உன்னுடன்
உயிர் விடும் போது உன் நினைவுடன்
விதி செய்த மாற்றம்
உயிர் வாழும் போதே உன் நினைவின்
சுகத்துடன்
உயிர் விடும் போதே உன் பிரிவின்
சுமையோடு
உன்னைப் பிரிந்த போது சொரிய
தொடங்கிய கண்ணீர்த் துளிகள்
இன்றுவரை சிந்தாமல் இருந்தது இல்லை.
ஆறிடும் தீயினால் வந்த காயம்
ஆற்றிடத்தான் முடியுமா
காதலினால் வந்த காயத்தை?

சிந்துஜா

Depression

Signs of depression

Depression strikes one in four women and one in eight men sometime during their lifetimes. Yet two out of three of them don't get treatment. Are you one of them? You might be depressed if you feel:

- Tired all the time
- Sad most of the time
- Guilty
- Worthless
- Unable to think clearly or make decisions
- Hungry all the time

Or if you have:

- No enjoyment in what used to be fun
- Repeated thoughts of death or suicide
- No appetite
- Trouble sleeping (too little or too much)

If you notice any of these in your daily life, tell your doctor. The problems could stem from depression or other illnesses.

A common illness - not a personal weakness

If you think you're depressed, here's what you should know: At least 20 million North American adults suffer from depression, and it is on the rise — especially among the elderly. Depression can come from chemical imbalances in the brain, hormonal changes, medications, or things going on in your life. It is not a passing blue mood that can be wished away. Your doctor can help you find out why you are feeling this way.

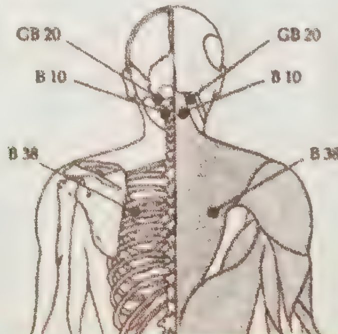
A treatable illness

If you think you or a family member might be depressed, ask your doctor about it. There are many effective antidepressant medications — old and new — nowadays. Should you need one of them, you and your doctor will team up to choose the best medication for you.

What you need to know about antidepressant medication:

- Tell your internist about any store-bought medications or herbal products you are taking
- Take your prescribed pills daily
- Most pills take 3-4 weeks to take effect
- Continue your pills even when feeling better
- Some pills require regular blood checks
- Do not stop the pills without checking with your internist
- Ask your internist if you have any questions about your treatment

In addition to antidepressant medication, your doctor might also refer you to a psychotherapist.

St. John's Wort: The jury's still out

St. John's Wort, an herbal product, has attracted a lot of attention for its antidepressant potential. It appears to be somewhat effective, at least in the short-term, and only for mild to moderate depression.

The evidence of its effectiveness is limited. Most of the studies were done in Europe, where studies are based on preparations that may not be the same as what is being sold in Canada.

Caution: If you are taking St. John's Wort, be sure to tell your doctor. It can reduce the effect of certain prescription medications unrelated to depression or cause adverse drug interactions.

Shamini

VETERANS' WEEK 5-11 NOVEMBER 2005

Every day Canadian Forces (CF) members put their lives at risk, often leaving their families and homes behind to courageously and selflessly serve in our nation's military, defending Canada's values and contributing to international peace and security.

The Canadian Forces have acted in many different capacities, both here in Canada and throughout the world. The CF patrol our frontiers, perform search and rescue operations, provide assistance during natural disasters and participate in international peace missions. Wherever they are and whatever the task, these men and women carry on Canada's proud military heritage.

Each year, Canada marks Veterans' Week from November 5 to 11. This particular year is special because the Government of Canada has declared 2005 the *Year of the Veteran*.

As a highlight of 2005 the *Year of the Veteran*, Veterans' Week will be a time to honour, celebrate, remember and thank all those who served Canada in times of war, military conflict and peace, and to teach our youth about remembrance.

The theme for Veterans' Week 2005 is Honouring Veterans by Teaching Youth. Throughout the week, commemorative events and activities will be held in communities all across Canada.

There are countless ways to commemorate Remembrance Day, November 11, and Veterans Week 2005. Commemoration can include observing two minutes of silence, attending a local ceremony, thanking a Veteran in person, or planning an event in your own community. The important thing is that you remember!

As Canadians, we owe our Veterans a debt of gratitude we can never repay. For this reason, it is important for Canadians to show their support and gratitude to these same men and women who risked and continue to risk everything so that we could continue to enjoy our freedom and peaceful way of life.

Below is a list of activities and events in that will be taking place in the GTA to commemorate Veterans' Week 2005.

November 06, 2005 - **Richmond Hill** - Town of Richmond Hill Service of Remembrance

Town of Richmond Hill Service of Remembrance

Start Date: November 06, 2005 **Start Time:** 11:00 **End Time:** 12:00
Details:
The Town of Richmond Hill Service of Remembrance will be held on Yonge St, in front of McConaghy on November 6, 2005 at 11:00 am. **Location:**
Richmond Hill
10100 Yonge St.
Richmond Hill, Ontario **Contact:**
Chris Patterson - 905-883-1721

November 09, 2005 - **Mississauga** - 2005 Veterans Appreciation Night

2005 Veterans Appreciation Night

Start Date: November 09, 2005 **Start Time:** 19:00 **End Time:** 21:00
Topic: Veteran Appreciation Night
Details:
Local Canadian Veterans, men and women, are invited to come out and socialize. Refreshments will be served and stories will be shared. Scouts Canada - Second Medowvaill West Venturers will be presenting a thank-you token to the Veterans. **Location:**
Edenwood Seniors Village
3061 Battleford Road
Mississauga, Ontario

Contact:
Mike Quigg - 905-819-9969

November 09, 2005 - **Toronto** - Veterans Appreciation Gathering

Veterans Appreciation Gathering

Start Date: November 09, 2005
Start Time: TBD
End Time: TBD
Details:
This event is being planned to commmmorate Veterans who are residing at the hospital and who are not mobile enough to attend other community events. Some local cadets will be invited to visit with Veteran-residents and to offer a token of appreciation. The YOV video will be showed and a cake will be served to all attending the event.
Location:
Toronto Sunnybrook Hospital
2075 Bayview Avenue K-Wing
Toronto, Ontario
Contact:
Zenora Saroop - 416-952-2200 - zenora.saroop@vac-acc.gc.ca

November 10, 2005 - **Mississauga** - Veterans Appreciation Day Mall event

Veterans Appreciation Day Mall event

Start Date: November 10, 2005
Start Time: 09:00
End Time: 15:00
Details:
The Mississauga and Brampton Veterans Affairs have embarked on a joint venture with the Ministry of Citizenship and Immigration to commemorate Veterans. This event is scheduled for November 10. Organizers will invite Veterans, Legions, the public and schools to attend the event. Educational hand outs will be provided and display booths will be presented

featuring Veterans in different war eras.
Location:
75 Watline Avenue
Mississauga, Ontario
Contact:
Michael Moss - 905-755-8036 - michael.moss@vac-acc.gc.ca

November 10, 2005 - **Toronto** - A Night to Remember

A Night to Remember

Start Date: November 10, 2005
Start Time: TBD
End Time: TBD
Topic: Tony Stacey Centre for Veterans Care Fundraiser **Details:**
Event is being hosted by Dan McTeague-M.P. Featuring speaker Bill Graham-Minister of Defense. Tickets are $100 and include an antique appraisal for small items or pictures. For larger items by Todd Milks from EstateNet. Please see contact below for tickets or Sherri @ 1-416-284-3333. **Location:**
Sister's Eatery
Toronto, Ontario
Contact:
Laureen - 905-839-6297 - mtlv-campaign@bellnet.ca
Event Representative: Dan McTeague

November 11, 2005 - **Ajax** - Reading & Remembrance Project 2005

Reading & Remembrance Project 2005

Start Date: November 11, 2005
Start Time: 14:00
End Time: TBD
Details:
Reading & Remembrance proposes that thousands of school children read John McCrae's "Flanders Fields" at 2:11 pm on Nov. 11/05. It is a special tribute in this special year to show Veterans that young people feel and understand. Information kits are available. Please see contact below. **Location:**
Ajax, Ontario
Contact:
Angie Littlefield - 905-686-7697 - info@dwac.ca **Website:** www.dwac.ca

November 11, 2005 - **Toronto** - Veteran's Appreciation Dinner

Veteran's Appreciation Dinner

Start Date: November 11, 2005
Start Time: TBD
End Time: TBD
Details:
A Veteran's Appreciation Dinner is being hosted by Royal Canadian Legion Branch 345. Dinner will follow the Remembrance Day Ceremony on November 11, 2005. Please call for Registration. **Location:**
Toronto, Ontario
Contact:
Patricia Cadden - 416-755-6363

Sri Lanka's school success

Despite its modest national income and long-running war Sri Lanka scores highly on education performance. It is placed seventh out of 104 developing countries.

Education has always been a priority in Sri Lanka. The schools have remained open and attendance high, in spite of the 17-year-long war between the government and Tamil Tigers..

A central bank survey carried out three years ago put the overall literacy rate at nearly 92%. The survey didn't cover the conflict zones of the north and east, which include areas controlled by the Tamil Tigers.

While the Tigers are known to recruit young people, there's still an emphasis on education in their areas and schools have remained open. They are also functioning in the government-held northern Jaffna peninsula despite the current fighting there.

Gender equality

School enrolment figures are evenly spread in all provinces, and literacy rates in the rural areas are almost as high as in the towns and cities. One of the main areas where Sri Lanka has been praised is on gender equality, with nearly 90% of women being literate.

Experts say the introduction of free education for all encouraged families to send their girls to school, unlike other sub-Asian countries. On an island where both the president and prime minister are women, there appears to be little culture bias against educating girls, although activists say they still choose arts and beauty subjects for further studies rather than engineering or computers.

The main problems are found among the workers in the sprawling tea estates, traditionally among the lowest-paid, where education was neglected for years. Schools have now been established in the areas, but the literacy rate is still far below the national average and only two-thirds of female estate workers are literate. One educationalist said Sri Lanka had established a tradition of sending children to school, but the challenge was now to educate the remaining 10% who still slip through the net.

-BBC news

The Sailing of the First Contingent (PAC C 6701)
On Sunday, June 28, 1914, Archduke Franz Ferdinand, heir to the Austrian throne, was shot and killed by a Serbian nationalist. Austria declared war. Germany declared war on Russia on August 1, and on France two days later. France looked to Britain for support. The German army on its way to France invaded neutral Belgium. Britain sent an ultimatum. Unanswered, the ultimatum expired at midnight on August 4, Britain was at war. And when Britain was at war Canada was at war. With a regular army of only 3,110 men and a fledgling navy, Canada was ill-prepared to enter a world conflict. Yet, from Halifax to Vancouver, thousands of young Canadians hastened to the recruiting offices. Within a few weeks more than thirty-two thousand men gathered at Val Cartier Camp near Québec City; and within two months the First Contingent, Canadian Expeditionary Force, was on its way to England in the largest convoy ever to cross the Atlantic.

VE-Day celebrations. Parliament Hill, Ottawa May 8 1945. (DND Army 2-3849-17)
The Second World War lasted six years and left a legacy of death and destruction. It was truly a world war encircling the globe from the Atlantic to the Pacific and touching the far reaches of the Arctic. More than one million Canadians and Newfoundlanders served in the Second World War. Of these more than 45,000 gave their lives, and another 55,000 were wounded. Countless others shared the suffering and hardship of war. It was for our freedom that these young Canadians fought, and it was for that freedom that many of them died.

Why the Poppy?

Why the Poppy?

Today, fields of brilliant poppies still grow in France.

A writer first made the connection between the poppy and battlefield deaths during the Napoleonic wars of the early 19th century, remarking that fields that were barren before battle exploded with the blood-red flowers after the fighting ended.

During the tremendous bombardments of the First World War, the chalk soils became rich in lime from rubble, allowing 'popaver rhoeas' to thrive. When the war ended the lime was quickly absorbed, and the poppy began to disappear again.

After John McCrae's poem In Flanders Fields was published in 1915 the poppy became a popular symbol for soldiers who died in battle.

Three years later an American, Moina Michael, was working in a New York City YMCA canteen when she started wearing a poppy in memory ofthe millions who died on the battlefield.

During a 1920 visit to the United States a French woman, Madame Guerin, learned of the custom. On her return to France she decided to use handmade poppies to raise money for the destitute children in war-torn areas of the country. In November 1921, the first poppies were distributed in Canada.

Thanks to the millions of Canadians who wear flowers each November, the little red plant has never died. And neither have Canadian's memories for 116,031 of their countrymen who died in battle.

The red Flanders' poppy was first described as a flower of remembrance by Colonel John McCrae, who was Professor of Medicine at McGill University of Canada before World War One. Colonel McCrae had served as a gunner in the Boer War, but went to France in World War One as a medical Officer with the first Canadian Contingent.

At the second battle of Ypres in 1915, when in charge of a small first-aid post, he wrote in pencil on a page torn from his despatch book:

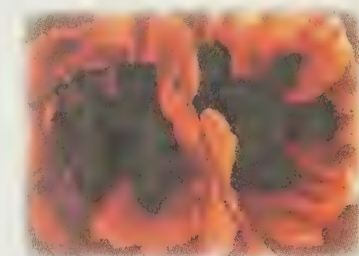
In Flanders' fields the poppies blow
Between the crosses, row on row
That mark our place, and in the sky
The larks still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

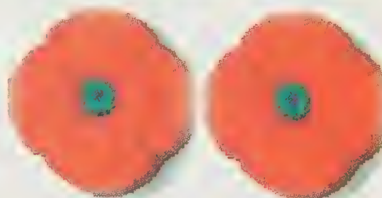
We are the dead, short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow.
Loved, and were loved, and now we lie
In Flanders' fields.

Take up our quarrel with the foe,
To you from failing hands we throw
The Torch: be yours to hold it high!
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders' fields.

The verses were apparently sent anonymously to the English magazine, Punch, which published them under the title, In Flanders' Fields. Colonel McCrae died while on active duty in May 1918. On the eve of his death he allegedly said to his doctor, "Tell them this. If ye break the faith with us who die we shall not sleep". His volume of poetry, In Flanders' Fields and Other Poems, was published in 1919.

An American, Miss Moira Michael, read In Flanders' Fields and wrote a reply entitled We Shall Keep the Faith:

Oh! You who sleep in Flanders' fields,
Sleep sweet - to rise anew,
We caught the torch you threw,
And holding high we kept
The faith with those who died.
We cherish too, the poppy red
That grows on fields where valour led.

It seems to signal to the skies
That blood of heroes never dies,
But lends a lustre to the red
Of the flower that blooms above the dead
In Flanders' fields.

And now the torch and poppy red
Wear in honour of our dead.
Fear not that ye have died for naught
We've learned the lesson that ye taught
In Flanders' fields.

-Little Bear

A LONG TIME AGO

A long time ago in China there was a boy named Ping who loved flowers. Anything he planted burst into bloom. Up came flowers, bushes, and even big fruit trees, as if by magic! Everyone in the kingdom loved

flowers, too. They planted them everywhere, and the air smelled like perfume. The Emperor loved birds and animals, but flowers most of all, and he tended his own garden every day. But the Emperor was very old. He needed to choose a successor to the throne. All the children in the land were to come to the palace. There they would be given special flower seeds by the Emperor.

"Whoever can show me their best flowers in a year's time will succeed me to the throne," said the emperor. This news created great excitement throughout the land! Children swarmed to the palace to get their flower seeds.

When Ping received his seed from the Emperor, he was the happiest child of all. He was sure he could grow the most beautiful flower. Ping filled a flowerpot with rich soil. He planted the seed in it very carefully. He watered it every day. He couldn't wait to see it sprout, grow, and blossom into a beautiful flower!

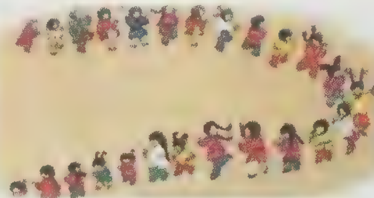

Day after day passed, but nothing grew in his pot. Ping was very worried. He put new soil into a bigger pot. Then he transferred the seed into the rich black soil. Another two months he waited. Still nothing happened. By and by, the whole year passed. Spring came, and all the children put on their best clothes to greet the Emperor. They rushed to the palace with their beautiful flowers, eagerly hoping to be chosen.

Ping was ashamed of his empty pot. He thought the other children would laugh at him because for once he couldn't get a flower to grow. His clever friend ran by, holding a great big plant.

"Ping!" he said, "You're not really going to the emperor with an empty pot, are you? Couldn't you grow a great big flower like mine?"

"I've grown lots of flowers better than yours," Ping said. "It's just this seed that won't grow." Ping's father overheard this and said, "You did your best, and your best is good enough to present to the Emperor." Holding the empty pot in his hands, Ping went straight away to the palace. The Emperor was looking at the flowers slowly, one by one. How beautiful all the flowers were! But the Emperor was frowning and did not say a word. Finally he came to Ping. The Emperor asked him, "Why did you bring an empty pot?"

Ping started to cry and replied, "I planted the seed you gave me and I watered it every day, but it didn't sprout. I put it in a better pot with better soil, but still it didn't sprout! I tended it all year long, but nothing grew. So today I had to bring an empty pot without a flower. It was the best I could do."

When the Emperor heard these words, a smile slowly spread over his face. Then he exclaimed to one and all, "I have found the one person worthy of being Emperor!" He turned to the other children. "I do not know where you got your seeds from," he said. "The seeds I gave you had all been cooked. So it was impossible for any of them to grow. I admire Ping's great courage to appear before me with the empty truth, and now I reward him and make him Emperor of all the land!"

the moral of THAT story is, it really pays to tell the truth.

e
s a
u p
a p
l

Court

stand
I

ARREST
YOU'RE

GINKOOL

SOMEI'MTHING

YOU JUST ME

1
1

I right I

R | E | A | D | I | N | G

BLOOD WATER

stone
stone

UCNCDCECRCWCECACR

COTAXME

time, ti me

NAR EH HE RAN

E
N
I
L
E
C

⟶

ANSWERS:
Round of applause
High court
I understand
You're under arrest
Looking backwards
I'm in the middle of something
Just between you and me
1 on 1
Right between the eyes
Reading between the lines
Blood is thicker than water
Corner stones
See-through underwear
(c through underwear)
Income tax
Full time, part time
He ran forwards and backwards
Police line up

1. HIDDEN MESSAGE

Follow the steps to find the hidden message.

	A	B	C	D	E
1	U	N	P	O	6
2	V	2	E	F	4
3	M	B	6	12	E
4	8	14	10	E	16
5	15	R	W	1	1

1. Cross out the vowels in columns A and E.
2. Cross out the consonants in columns C and D.
3. Cross out the even numbers in rows 2 and 4.
4. Cross out the multiples of 3 in rows 1, 3 and 5.

Fill the blanks with the leftover numbers and letters in the same order as they appear in the chart

Remembrance Day: _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

2. HOW MANY?

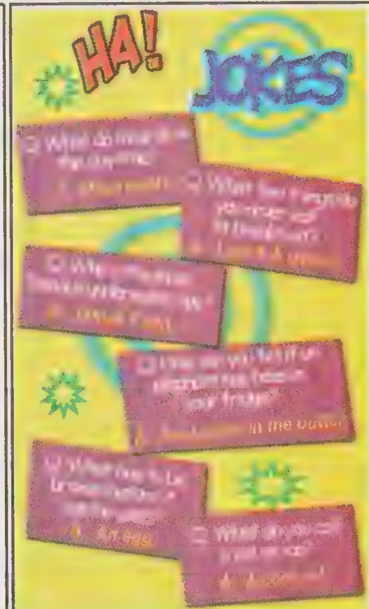
Complete each of the equations to find the answers to fill in the blanks.

1. **100 - 10 + 6 - 2 =**
   _________Canadians have been awarded the Victoria Cross for bravery.

2. **2 x 12 / 4 =**
   There are _____ Books of Remembrance in the Memorial Chamber in the Peace Tower on Parliament Hill, Ottawa.

3. **200,000 - 100,000 + 10,000 =**
   They contain the names of over _____ Canadians who lost their lives while serving our country in war.

4. **1000 + 1000 - 100 + 57 =**
   Lester B. Pearson, Canada's 14th Prime Minister, won the Nobel Peace Prize in _____

MATCH UP

Match up the things in each row that belong together.

Peacekeeping	First World War	Second World War	Korean War
1950-1953	1939-1945	1914-1918	Nobel Peace Prize 1988
Vimy Ridge	Kapyong	Rwanda	Dieppe

Source

VASANTHAM

(A Wellness Centre for Tamil Seniors and their Families)

SYMPOSIUM

On

Violence Prevention in the Tamil Community

Venue: - Scarborough Civic Center, 150 Borough Drive.
Date: - Saturday, November 19th, 2005
Time: - 9.30am – 3:00pm

Morning Session 9:30pm-12:00pm

Keynote Address: Struggle of Immigrant Women in Canada
10:00am – 10:30am
Angela Robertson, Executive director, Sistering

Psychological Impact on Families experiencing Domestic & Substance Abuse
10:30am – 10:45am
Dr. T. Sooriabalan, Psychiatrist, Centenary Hospital, rough Valley Health System

"Give me the information and I will decide"
10:45am – 11:00am
Margaret Flower, Clinical coordinator of the Geriatric Psychiatric Program

Psychological Impact on Children in Domestic Violence/Becoming a Foster Parent
11:00am – 11:15am
Nithiaraj Sellappu, Children's Aid Society of Toronto

Intimate Partner Abuse in the Tamil Community
11:15am – 11:30am
Dr. Robin Mason & Dr. Ilene Hyman, Center for Research in Women's Health

Information about Vasantham
11:30am – 11:45am
Juanita Nathan & Rajini Tarcicius, Vasantham Staff

Concurrent Work Shop 1:00pm-3:00pm

Domestic violence & Elder abuse
Facilitators:
Sudha coomarasamy
St.Joseph's women's health center
Community development worker

Gesland Gnanapragasam
Mt. Sinai Hospital, ACTT
Social Worker

Youth violence & community violence
Facilitators:
Krishanthi Shu
Malvern community Resource Center
Seniors program coordinator

Haran Vijayanathan
Aids committee of Toronto
Community education coordinator

Child abuse & foster parenting
Facilitators:
Nithiaraj Sellappu
Children's aid society of Toronto
Counselor

Sivajini Jegatheeswaran
St. James town health centre
Primary care RN
Culture care consultant

For Registration Please Contact: Vasantham – 416-324-4185
Child Care is Available for Children over the age of 2 (Please call and register)
Transportation $3 (please call and register)
Admission: $5

"DEAR DON'T-ASK- SALI" COLUMN
By Salini & Croissant

Dear Sali,
I jus found out that my dad is cheating on my mom ... should I confront him about it or should I tell my mom? What other options do I have that would keep my family together and straighten out my father?
- Schwarzenegger
Brooklyn, NY

Dear Schwarzenegger,
With a name like yours it seems as though you can handle things on your own. But since you are seeking advice, I say you let your mom know and enjoy the entertainment following. You are few of the many blessed to witness your parents divorce. Why cry over it? Now you get twice as many gifts for your birthday and Christmas. Enjoy it while it lasts!

Dear Sali,
My amma got real angry at me last night for coming home so late and so this time instead of locking me out, she threw the cricket bat at me thinking she hit a sixer since I flew across the street. I think I severely injured my head. Am I going to have memory loss?
-Gajini
Ottawa, Canada

Dear Gajini:
You remembered the incident right? ... So then shut up and get home on time.

Dear Sali,
I came to the country three months ago and I still haven't found any friends but the guys that are willing to be my friends are all part of a gang. I think they are pretty cool but my mommy said not to join any gangs. But they offered me free ride to school every morning. What shall I do?
- Wankstar
Toronto, Canada

Dear Wankstar:
You aint getting no free ride to school...you gonna be getting a free ride to hell! Son, get to school and study, that's why your folks brought you to Canada. We are not recruiting terrorists here.

Dear Sali,
I just broke up with my boyfriend ... its been 1 month ... this break up comes after 8 yrs ... even if we say its over ... I know we both still have feelings 4 each other ... but I just found out that my best friend Roja is going out with him ... wad shall I do???
- Sivajothatharshini Sivapalan Sivagnanam Sivasothinathan
Vancouver, Canada

Dear Siva to the 4th Power:
First of all, whoever named you must have been on crack! *Entha pavee mahan athu?* I got to give your ex props for staying with you for 8 years calling you by that name! Its time his tongue got a break! What you should be doing now is getting your name changed!

A Motivational Story- Box Full of Kisses

The story goes that some time ago, a man punished his 3-year-old daughter for wasting a roll of gold wrapping paper. Money was tight and he became infuriated when the child tried to decorate a box to put under the Christmas tree. Nevertheless, the little girl brought the gift to her father the next morning and said, "This is for you, Daddy."

The man was embarrassed by hisearlier overreaction, but his anger flared again when he found out the box was empty. He yelled at her, stating, "Don't you know, when you give someone a present, there is supposed to be something inside? The little girl looked up at him with tears in her eyes and cried, "Oh, Daddy, it's not empty at all.I blew kisses into the box. They're all for you

I blew kisses into the box. They're all for you, Daddy."
The father was crushed. He put his arms around his little girl, and he begged for her forgiveness.

Only a short time later, an accident took the life of the child. It is also told that her father kept that gold box by his bed for many years and, whenever he was discouraged, he would take out an imaginary kiss and remember the love of the child who had put it there.

In a very real sense, each one of us, as humans beings have been given a gold container filled with unconditional love and kisses... from our children, family members, friends, and God. There is simply no other possession, anyone could hold, more precious than this.

Do Women Belong In The Kitchen?

In our so-called sexist society (apparently biased towards the female gender), they've never had it easier. They enjoy freedom of choice in the job market, or can opt to stay at home and raise children (or do both). They are perfectly free to use marriage and divorce as businesses, enriching their personal fortunes by doing nothing more than providing sex. They are allowed to manipulate men with sex and tears to get whatever they want. They have been granted permission to take traditional male jobs yet still expect men to finance their social lives. They can choose to be dropped off the bus between regular bus stops at night because they "need" to be protected. They can choose to serve in the military without fear of losing their lives in combat. They expect to be able to denigrate the male gender and treat men like emotional punching bags without protest. They force men to endure "sensitivity training" to pressure them into becoming more like women.

In short, they are pampered, protected, and told that they deserve everything without any implication or obligation of giving anything in return.

What women want?

Modern women demand all the privileges, yet still insist on the freedoms granted by a liberated society. At the heart of this mess is so-called "feminism." The post-war culture of the 1950s and '60s saw the traditional wife and homemaker as a prisoner chained to the stove, prevented by men from achieving success in the business world.

Almost overnight women wanted to work and go to college; they decided their husbands should help with cooking, cleaning and child care. Liberated women lobbied for gender equality: equal pay for equal work, equal educational and career opportunities and equal treatment under the law.

On the surface, this was all well and good. In a modern society, women should be treated with equality; they *should* be allowed to pursue whatever course they choose.

But feminism made one crucial mistake -- it failed to take into account the fundamentally self-serving nature of the female gender. For the average woman, "feminism" shortly became nothing more than a convenient excuse for getting what she wanted (usually from a man's hard work). Women began expecting to have things handed to them on a plate just because they were born female.

The battle cry of "feminism" abruptly changed from "equal pay for equal work" to "you go, girl -- you deserve it" (no matter how you get it). Suddenly it was all about "me, me, and me" -- the self-indulgent bawl of a spoiled brat.

And this is exactly the problem. Modern women have demanded -- and won -- equal rights and equal pay. But they're too greedy, too materialistic, too self-absorbed, too immature, and too accustomed to using men to do anything with these rights but shoot themselves in the foot with them.

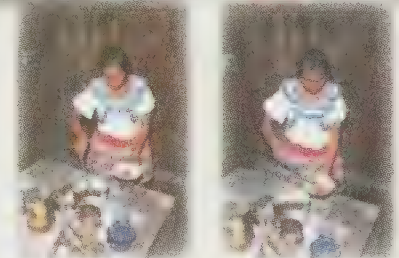
It's all come too easily for them, and, like children who have been handed everything on a plate, they've matured into abusing their privilege and demanding more and more and more.

Grow up!

If women want freedom and equal rights, then they have to grow up. Equality does not mean self-entitlement. Men and women should be equal partners in this world, but such a goal can only be achieved if women start *acting* like equal partners - that is, giving instead of constantly demanding and taking.

If women want equality, they should be prepared to willingly take their share of the burden. In other words, they should be paying up their half of dating expenses, dying on the front lines, enjoying career success because of merit and hard work (not gender), protect themselves when they feel could be in danger, and not relying on men to mop up all of life's dirty work.

If women want equality, then they should be honest and expect *true* equality. No longer should they be allowed to get away with the hypocrisy of acting like a traditional woman when a tire needs changing or the dinner check arrives, then crying feminism when it's time for a promotion at work.

Women can't have it all...

Here's what it boils down to: Women know what they want, and at the same time, have no clue what they want. They want everything both ways. But, for better or worse, they have changed the world, and if they want to profit from this change, then they need to start learning what equality really means.

அண்மையில் "Life is good" என்னும் குறுந்திரைப்படம் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டிய.

இரண்டு நண்பர்கள், இவர்களுக கிடையில் இடம்பெறும் தின வாழ்க்கையினை யதார்த்தமாகக் காட்டியிருந்தது அத் திரைப்படம்.

காலையில் Coffee Shop ஒன்றில் சந்திக்கும் இவர்கள் Coffee அருந்தியபடியே வாழ்க்கையின் அழகினை அது விரித்து வைத்திருக்கும் ரகசியங்களை பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

நண்பன் 1 : வாழ்க்கை எவ்வளவு அழகானது தெரியுமா?

நண்பன் 2 : I know

நண்பன் 1 : சாகிறதுக்கு முன்பு எதையாவது சாதிக்க வேண்டும்.

நண்பன் 2 : Me too

இப்படிப் போகிறது அவர்களின் உரையாடல்

மதிய உணவின் போதும் இவர்கள் சந்தித்து மேற்கூறிய உரையாடலினையே பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

இரவில் Bar ஒன்றில் மீண்டும் சந்திக்கும் இவர்கள் போதையில் மேற்கூறிய வசனங்களையே மீண்டும் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

காலையில் சந்திக்கும் இவர்கள் மீண்டும் வீடு சென்று தூங்கிவிட்டு மதியம் சந்திப்பதும், மாலையில் வெட்டியாக ஊர் சுத்தும் இவர்கள், இரவில் Bar ஒன்றில் மீண்டும் சந்திப்பதும் என்றவாறே இவர்கள் வாழ்க்கை நகர்கின்றது. இது தினமும் நடக்கும் என்று படம் முடிகிறது.

"Life is good" என்னும் இத்திரைப்படத்தில், இயக்குனர்

உள்வாங்கியிருக்கும் கதை இன்றைய மனிதர்களின் சோம்பேறித்தனத்தை, பேசிப் பேசி வாழ்ந்துவிடப் போகும் அர்த்தமற்ற வாழ்வை அடையாளப்படுத்துகின்றது.

Tim Hortons, Coffee Shop போன்ற கடைகளில் இப்படியான கதைகளோடு பல இளைஞர்களை நாம் காணலாம். வாழ்க்கையின் அர்த்தங்களையும், வாழ்வின் எதிர்பார்ப்புக்களையும் விழிகளில் கனவுகளாய்க் கொண்டு அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எப்படியாவது ஜெயிக்க வேண்டும், சாதிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும் இவர்களிடம் அதற்கான செயற்பாடு பூச்சியமாகவே இருக்கின்றது.

தமிழ் இளைஞர்களின் கனவுகள் மேற்கூறிய கடைகளில் கதையாகவே கரைந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஒரு எழுத்தாளனை, இயக்குனரை, ஓவியனை பல உயர் பதவிகளை வகிக்கக்கூடிய திறமையானவர்களை இக்கடைகளில் நீங்கள் சந்திக்கலாம். வெளி வேடத்தில் எதற்கும் உதவாத உதவாக்கரைகள் போல் இவர்கள் காட்சியளித்தாலும், நாளைய உலகின் நம்பிக்கைகள் இவர்களில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

சரியான வழிகாட்டல், சரியான சந்தர்ப்பம் இவர்களிற்குக் கிடைத்தால் கனவுகளோடு கரைந்து போகும் இவர்கள் பொழுதுகள் மாறும்.

ஆனால்

அதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும், வழிகாட்டலையும் யார் வழங்கப் போகிறார்கள்?

தமிழ் வர்த்தக அமைப்புக்கள்..., தொழில் அதிபர்கள் முன்வந்தால்..........

தமிழ் இளைஞர்களின் கனவுகள் மேற்கூறிய கடைகளில் கதையாகவே கரைந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இப்பகுதிக்கு ஆதரவு வழங்குபவர்கள்

–அகில்

You've got to be a dreamer. You've got to envision the future. While most people spend their lives dreaming of achieving their life goals, a much smaller number seem to have everything going their way. Everything just seems to work out for them. And the much larger group are wondering how life can be so unfair, so complicated and unjust.

What's the major difference between the people who have so much and the group with so little? The ability to dream.

Despite all of the factors that affect our lives - like the kind of parents we have, the schools we attended, the country we grew up in - none has as much potential power for affecting our futures as our ability to dream.

Dreams are a projection of the kind of life you want to lead. Dreams can drive you. Dreams can make you skip over obstacles. When you allow your dreams to pull you, they unleash a creative force that can overpower any obstacle in your path. To unleash this power, though, your dreams must be well defined. There will inevitably be obstacles along the way but despite struggles, anything and everything is possible. Your dreams must be stronger than the obstacles in your way.

?

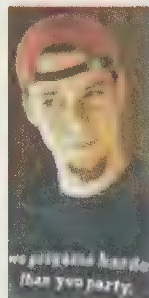
FASHION-FOR HIM

Design Your Own Ts

Q1: WHAT IS IT?

A place to design, buy and sell.

Spreadshirt.com allows users to design their own Ts, and to open up their own online outlets to sell them to others. Spreadshirt handles the order processing, accounts payable and customer service; the designer gets a cut of the proceeds.

Q2: WHO IS IT FOR?

An outlet for styling entrepreneurs.

It's nice to have a professional means of producing one's own T designs, without the nasty surprises that come with professional printers. And it's nicer still to generate some revenue from them.

Q3: WHY IS IT UNIQUE?

Design tools included.

When you submit your designs to other online retailers, it's often a crap shoot as to how the final product will look -- in regards to both orientation and quality. Spreadshirt.com's online design suite allows you to drag and drop design elements onto your T, and preview it before sending it to print.

Q4: WHEN DO YOU USE IT?

Design for yourself, or the masses.

You don't have to make your Ts available for purchase to other users. If you want to be greedy and keep your concepts to yourself, you can quickly design and order single Ts at Spreadshop.com's Designer shop.

Q5: WHERE CAN YOU GET THEM?

www.Spreadshirt.com

Setting up your own shop is free, quick and painless, and your Ts are guaranteed to ship out within 48 hours.

Q6: HOW JEALOUS WILL YOUR FRIENDS BE? RATING 9/10

They'll envy the new look and the cash in your pocket.

FASHION-FOR HER

Vests

Sexy? A vest? While most people consider it a stuffy menswear staple, the vest can have some sex appeal when worn properly. Spend some time trying out some of these looks and see which one works best for you:

- Layer a tight tee or a flirty camisole underneath and pair it with ultra skinny jeans or a curve-hugging skirt.
- For an evening out, a plush velvet vest worn on its own with jeans or dressy trousers makes a sexy statement.

Belted Coats

Perhaps one of the most popular coat trends of the season was belted coats. Yes, the trench coat will always be en vogue, but this season, there were belts on everything from plaids with contrast stitching to wool coats with grommets. Belted coats that are fitted on top and flared from the waist down work beautifully over the full skirts and dresses that flooded the runways. Create your own version by wearing a leather belt over a full or slim silhouette. Note to those with curvy figures - this is a figure flattering style for you so put it on your must have list. Start with this Jungal merino wool coat with brass buckled belt ($850). Available at SaksFifthAvenue.com.

-source: Askmen

FOCUS ON THE LAW

SMALL CLAIMS ACTIONS

I have noticed that in many small claims matters that I have dealt with, the client would have been in a better financial position if they had dealt with the matter themselves. The reason is simple enough. People go to small claims court when the amount they claim from another person or corporation is $10,000.00 or less. Most lawyers, whether small claims or not, charge a base hourly rate of around $150.00. In most instances, lawyers would, or should, at least spend around 9 to 14 hours on a small claims case.

It takes about 1 to 2 hours to meet and discuss the case with the client. It takes another 1 to 2 hours to draft a Plaintiff's Claim or a Defence. There may have to be some communications with the other party, either to negotiate or exchange evidentiary documents that may involve 1 to 2 hours of the lawyer's time. The next step would be to attend a pre-trial. It usually takes about 2 hours to prepare and attend a pre-trial. In most pre-trials that I have attended, the actual time I have spent in a pre-trial amounted to, at most, half-hour. Preparation for trial and attendance at trial will involve between 4 to 6 hours of the lawyer's time. Based on the above time allotments and hourly rate, legal fees alone may cost a client between $1,350.00 and $2,100.00. One should also consider the court costs of a small claims matter. It costs $75.00 to file a Plaintiff's Claim in court if you are an infrequent claimant and $145.00 if you are a frequent claimant. It costs $75.00 to file a Defence. It also costs $100.00 to set a trial date if you are infrequent claimant and $130.00 if you are a frequent claimant. The small claims court fee schedule can be found at the followingURL:http://192.75.156.68/DBLaws/Regs/English/930432_e.htm

As a result, it is conceivable that with legal fees and disbursements, the use of a lawyer in a small claims action could cost an individual as much as $2,500.00. When one considers that in the best case scenario, in a small claims action, the maximum that can be claimed is $10,000.00, it is conceivable that close to one-quarter of the judgment (it should be remembered that there is no guarantee that you will win the case even with a lawyer) could go to the lawyer. Bear in mind that if you lose your case you still would have to pay the lawyer his or her legal fees and disbursements *unless the lawyer is willing to work on the file on a contingency basis*. In other words, the lawyer only gets paid his or her legal fees if the case is won.

If one has a very solid understanding of their case, including the relevant law related to their case, and if one can speak clearly and communicate effectively to a judge, then it may be more cost effective to handle a small claims matter without the help of a lawyer. The Ministry of the Attorney general website [www.attorneygeneral.jus.gov.on.ca] offers some help to those who wish to handle a small claims matter all by themselves. One can find small claims court forms, small claims court locations, and a manual of sorts entitled "How to Make Small Claims Court Work for You" at the following URL: http://www.attorneygeneral.jus.gov.on.ca/english/courts/scc/

This does not mean that an individual should not consider getting a lawyer in a small claims matter. I have dealt with cases where one needed a good understanding of the law in various areas to effectively address the various issues in the case. It all comes down to what a client feels comfortable with, in terms of costs, and more importantly, the ability to succeed in the case. Cost considerations may be secondary when one is not confident with his or her ability to address the various arguments in the case effectively. Arguments are both legal and/or factual. It should be remembered that effectiveness is not limited to one's ability to understand his or her case; effectiveness also entails one's ability to communicate clearly and soundly one's arguments.

SATHISHKUMAR BALASUNDERAM LL.B, J.D

Cell: 416 275 5587
Tel: 416 977 1688
Fax: 416 977 1689
528 Front St. W.
Toronto, Ontario M5V 1B8
Email: ricky@lcpnetwork.ca

Ricky Liu
Marketing Manager

Customer service 416 477 1637

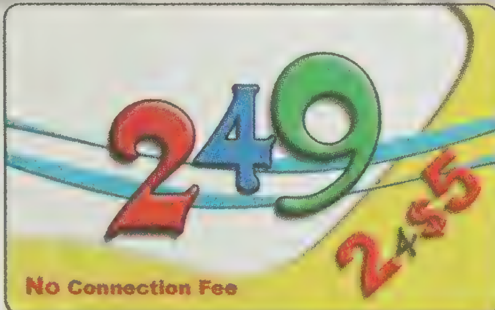
உங்கள் உறவுகளோடு
இணைக்கும் உறவுப்பாலம் *lcp*

COUNTRY	Rate/Mis	Mins $ 5	Mins $3	Cell Rate
Srilanka	6.23 c	40	80	10.28 c
India	9.39 c	26	53	12.12 c
Pakistan	13.65 c	18	36	18.61 c
Vietnam	24.14 c	10	20	24.14 c
Usa	0.50 c	500	1000	0.50 c

நிஜங்களுக்கும் நினைவுகளுக்கும்
*lcp phone card*டை முதலில் தேர்தொடுங்கள்

குறைந்த செலவில் நிறைந்த சேவை

அது ஒரு கனாக்காலம்...

ஒரு சிறந்த திரைப்படம் எப்படி இருக்க வேண்டும்? என்பதை இப்படிச் சொல்வதுண்டு. ஒரு படத் தைப் பார்த்து முடிக்கும் வரை இயக் குனர், ஒளிப்பதிவாளர், நடிகர்கள், எவருமே படம் பார்க்கிறவர்களின் கண்களை உறுத்தவோ, கதையின் போக்கிலிருந்து அவர்களின் கவனத் தைத் திருப்பவோ கூடாது. படம் பார்த்துவிட்டு வீடு திரும்பி, ஓய்வெடு க்கும் போதுதான் பார்வையாளர் நினைவுக்கு ‘அவர்கள்’ வர வேண்டும் - இயக்குனர் மகேந்திரன்.

இயக்குனர் மகேந்திரன் கூறியது போல் சமீபகாலமாக எந்தவொரு திரைப்படமும் அப்படியான உண ர்வை எனக்கு ஏற்படுத்தவில்லை. காதல் ஓரளவுக்கு அவ்வுணர்வில் அழைத்து சென்றிருந்தாலும், முழு மையான உணர்வு கிட்டவில்லை என்றே [illegible].

தீபாவளிக்கு மூன்று திரைப்படங்கள் Toronto Woodside Cinemaல் திரை யிட்டு இருந்தார்கள். சிவகாசி, மஜா, அது ஒரு கனாக்காலம். என்று இன்றைய தமிழ் சினிமாவின் முண்ணணி நடிகர்கள் நடித்த இத்திரைப்படங்களுக்கு வழக்கம் போல் ரசிகர்கள் அலைமோதி னார்கள். நானும் நண்பர்களோடு சென்றிருந்தேன். முதலில் மஜா பார்த்தோம், பின்பு சிவகாசி, இறுதியில் அது ஒரு கனாக்காலம். வெள்ளி தொடங்கி ஞாயிறுவரை மாறி மாறி பார்த்த திரைப்பட ங்களின் வசூலில் சிவகாசியும், மஜாவும் முண்ணணியில் நின்றன. இவை இரண்டுக்கும் ரிக்கற் கிடை க்காவிடில் சரி வந்திட்டம் பார்த் திட்டுப் போவம் என்கின்ற ரீதியில் அது ஒரு கனாக்காலம் “ரசிகர் களால்” பார்க்கப்பட்டது. அப்படி யிருந்தும் பத்து இருபது பேர் தான் அரங்கில் இருந்தார்கள்.

நானும் அந்த பத்தில் ஒருவனாய் அத்திரைப்படத்தைப் பார்த்தேன். பொதுவாக இப்படியான படங்கள் பார்க்கப் போகும் போது தனியாக செல்ல வேண்டும். அல்லது சினிமா ரசனையுள்ள நண்பர்களோடு செல்ல வேண்டும். காரணம் பக்கத்திலிருப்பவரின் தொந்தரவு இல்லாமல் பார்க்க வேண்டும் என்பதே, நான் தனியாக சென்றிருந்தேன்.

அது ஒரு கனாக்காலம் ஜெயிலில் இருந்து தப்பிப்போகும் ஒரு கைதியோடு கதை தொடங்குகின்றது. அவனை பிடிக்க பொலிஸ் ஒரு பக்கத்தில் விசாரணைகளை நடத்திக்கொண்டிருக்க இன்னொரு பக்கம் அவன் யாரையோ தேடிக்கொண்டு பயணிக்கிறான். ஒரு லொறியில் அவன் பயணிக்கும் போது அவ் லொறி ஓட்டுநருக்கு இவன் கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டவன் என்று தெரிய வருகிறது. அவனைப் பொலிஸில் கொண்டுபோய் ஒப்படைக்கப் போவதாக அச்சாரதி மிரட்டுகிறார். இப்படி சின்ன வயசுக் காரனாய் இருந்து கொண்டு எப்படியடா கொலை செய்தாய்? என சாரதி கேட்கையில் தன் காதையினை சொல்கிறான்.

படித்து முடித்து வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கும் தனுஸ் ஒரே ஒரு பிள்ளை. சின்ன சிறிய அக்குடும்பத்தில் கண்டிப்பான அப்பா, பாசமுள்ள அம்மா, இருதய வருத்தமுள்ள தாய்க்கு ஒத்தாசையாக வேலைக்கார அம்மா இளம் வயதிற்கு இருக்க வேண்டிய துடிப்புள்ள குணம், இதனால் தந்தையிடம் வேண்டிக்கட்டிக் கொள்ளும் தனுஸிற்கு, தண்டச்சோறாக வாழ்கிறேன் என்ற கவலை வேறு இப்படியாக ஒருநாள் தாயும், தந்தையும் வெளியூர் சென்றுவிட தனிமையில் விடப்படும் தனுஸ், வேலைக்காரிக்கு உடம்பு சுகமில்லை என்பதால், அவள் வேலைகளை செய்வதற்கு வரும் மகள் பரியாமணி.
இந்த இரண்டு இளசுகளும் சந்தித்துக்கொள்ள யதார்த்தமாய் காதல் உள்ளே நுழைகிறது. இதை எதிர்க்கும் தனுசின் அப்பா மகனுக்காய் வாதாடும் அம்மா. இந்த சூழ்நிலையில், ஒருநாள் இரவு நண்பர்களுடன் தண்ணி அடித்துவிட்டு வரும் வழியில் பொலிஸ் ஜீப் ஒன்றோடு மோதியதால் கைது செய்யப் படுகிறான். தனுசின் நண்பர்களும்,
இன்ஸ்பெக்டர் தனுசின் அப்பாவிடம் விபரத்தைச் சொல்ல ஒருநாள் இரவு உள்ளேயே இருக்கட்டும் அப்பதான் புத்தி வரும் என்று சொல்லிவிடுகிறார் தந்தை. இரவு பூராகவும் உள்ளே இருக்கும் தனுசிடம் தகாத முறையில் ஈடுபட பார்க்கிறார் சக கைதி.

அது ஒரு கனாக்காலம்...

இருவருக்கும் இடையில் சண்டை வந்து அவனை இவன் கொலை செய்து விடுகிறான். பத்து ஆண்டுகள் தண்டனை தரப்படுவதாகவும், இறந்துபோக, காதலிக்கு ஆறு மாதத்தில் கைப்பிடிப்பேன் என்ற வாக்கையும் நிறைவேற்ற முடியாமல் சிறையில் வாழ்கிறான். அவனை பார்க்க வரும் காதலியையும் பொலிஸ் கான்ஸ்ரபிள் தகாத முறையில் தொட அவளையும் வரவேண்டாம் என்று சொல்லி விடுகிறான். இப்படியான நாட்களில் தப்பி செல்வதற்கான வாய்ப்பு ஒன்று வர, காதலியை தேடி போவதாக கூறுகிறான் லொறி சாரதியிடம்.

தனுஸின் சோகமான கதையினைக் கேட்டு மனம் மாறும் லொறி சாரதி அவனை காதலியின் ஊரில் இறக்கிவிடுகிறான். தனுஸ் ஊர் வந்துசேரும் முன்னே பொலிஸ் அவனை தேடி பிரியாமணி வீட்டிற்கு வந்து விடுகிறது. இதை அறியாமல் வரும் தனுஸைப் பொலிஸ் கைது செய்கிறது. அவனை விடும்படி பொலிஸிடம் பிரியாமணி கெஞ்சுகிறாள். அவளின் கதறலை பொருட்படுத்தாமல் கொண்டு செல்லும் பொலிஸ், ஒரு இடத்தில் நிறுத்தி அவனை போக அனுமதிக்கிறது. காதலர்கள் இணைகிறார்கள். இப்பொழுது கோரளாவில் மூன்று பிள்ளைக ளுடன் வாழ்வதாக கூறி படம் முடிவடைகிறது.

1985ஆம் ஆண்டு மம்முட்டி நடித்து வெளிவந்த யாத்ரா என்னும் மலையாளப் படத்தின் தாக்கமே இத்திரைப்படத்துக்கான கதை என்கிறார் இயக்குனர் பாலு மகேந்திரா. அத்திரைப்படத்தையும் இவரே இயக்கியிருந்தார்.

சினிமாவே தனது வாழ்க்கையும், சுவாசக்காற்றாயும் மாறிப்போ னதாக குறிப்பிடும் இவர் உன்ன தமான படங்கள் தனக்கு தெய்வ தரிசன உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றது என்கிறார்.

படைப்பில் ஈடுபட்டுக்கொண்டி ருக்கும் சமயங்களில் மட்டுமே தான் துடிப்புடன் இருப்பதாகவும், ஏனைய பொழுதுகளில் நடைப்பிணம் தான் என்றும் கூறும் இவ் மகா கலைஞரின் படைப்புத்தான் அது ஒரு கனாக்காலம்.

படம் ஒரு வர்த்தக சினிமாவுக்கான ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல் தொடங் குகின்றது. சமீப காலங்களில் மூன்று வெற்றிப்படங்களிலும், சில தோல்விப் படங்களிலும் நடித்த தனுசின் வர்த்தக எல்லைக்குள் அகப்படாமல் ஒரு யதார்த்த சினிமாவின் தொடக்கம் இங்கு நிகழ்வதால், எதிர்பார்ப்பு இன்றி கதைக்குள் எம்மை உள்வாங்க இயக்குநர் முடிவெடுத்துள்ளார் என்பதிலேயே கதையின் பயணம் யதார்த்த வழிதான் என்பதினை எம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

கைதி தப்பித்து ஓடுகிறான், அவனை பொலிஸ் துரத்துகிறது. காட்சிய மைப்பு சற்று நீண்டு செல்கிறதாக நினைக்கும் பொழுது அவன் சீற்றம் கொண்டு பாயும் நதிக்குள் குதித்துவிடுகிறான். உயிர் தப்புவதே கடிணம் எனக்காட்டப்படும் அவ் நதிக்குள் அவன் பாய்வது, அவன் தப்பிச் செல்வதற்கான காரணத்தை அறிய பார்வையாளனை எதிர்பார் ப்புக்குள் தள்ளி விடுகிறது.

எந்த ஒரு கதைக்கும் தொடக்கம் தேடலாய் அமைவது கதையின் போக்கை பயணமாக மாற்றிவிடும், அவ்வழியினையே திரைக்கதைய மைப்பில் இயக்குநர் பாவிக்கிறார். அவன் ஓடுகிறான், கடினமான பாதைகள் தாண்டி ஓடுகிறான், எதை அடைய, யாரை சந்திக்க இக்கேள்வியை பார்வையாளன் மனதில் ஏற்படுத்தும் பொழுது, கதையின் பாதை கதை செல்லும் பாதையாக மாறிவிடுகிறது. இங்கும் அவன் கதையின் வழியில் தன் கதையினை சொல்லுகிறான். அவனோடு பயணிக்கும் பார்வை யாளன் அவன் கடந்த காலத்தில் அவனோடு நுழைகிறான்.

அவன் கடந்தகாலம், அதுதான் அது ஒரு கனாக்காலம். 16 இலிருந்து 21 வயது என்பது மனித வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத காலகட்டங்கள். அந்த வயதில் எதைப்பற்றியும் கவலை இருக்காது. ஆசைகளுக்கும், கனவுகளுக்கும் எல்லை கிடையாது. அந்த வயதினை தாண்டி வரும் பொழுதுதான் வாழ்க்கையின் யதார் த்தம் புரியும். யதார்த்தம் கொஞ்சம் கரடுமுரடானது. அதற்காய் அக் காலத்தை எம்மால் தொலைத்து விடவும் முடியாது. கனவுகளுக்கு எல்லையென்பது ஏது? அப்பா, மகன், காதலி, இவர்களுக்குள் பயணிக்கின்றது கதை.

அது ஒரு கனாக்காலம்...

காதல் வாழ்வின் வசந்த காலங்களில் முக்கியமானது இவ்வுணர்வுதான். ஒவ்வொரு மனித னையும் இன்னொரு வாழ்வின் பாகத்துக்கு அழைத்து செல்கின்றது. இதை தாண்டாதவர்கள் இப்பிர பஞ்சத்தில் யாரும் இல்லை. தோல்வியோ, வெற்றியோ இதைத் தாண்டித்தான் வர வேண்டும். இங்கும் ஊர் சுற்றித்திரியும், அவன் வாழ்வில் அவள் நுழைகிறாள்.

இன்றைய சராசரி சினிமாவை போல் இல்லாமல் காதலர்கள் சந்திப்ப திலிருந்து அவர்களுக்குள் ஏற்படும் காதல், அதன் பயணம், என்ப வைகளை பாலுமகேந்திரா போல் யாரும் ஒப்பனையில்லாத தளத்தில் சொல்லிவிட முடியாது. சினிமா பார்க்கின்றோம் என்பதைவிட அக்கதையினுள் வாழ்கின்றோம் என்கின்ற உணர்வை பார்வை யாளனுக்கு ஏற்படுத்துவது இயக்கு ணரின் சிறந்த கதை சொல்லும் முறையிலேயே தங்கியிருக்கிறது.

பாலுமகேந்திரா எனது குரு. அவரது திரைப்படங்களை பார்த்தே நானும் இயக்குநராய் வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். 35 ஆண்டுகளில் 18 திரைப்படங்கள். ஒவ்வொன்றும், தமிழ் சினிமா வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாத திரைப்படங்கள். அழியாத கோலங்கள், வீடு, சந்தியாராகம், மூன்றாம் பிறை போன்ற அபூர்வ திரைப்படங்களின் வரிசையில் அது ஒரு கனாக்காலம் இடம்பெறும் என்பது நிச்சயம்.

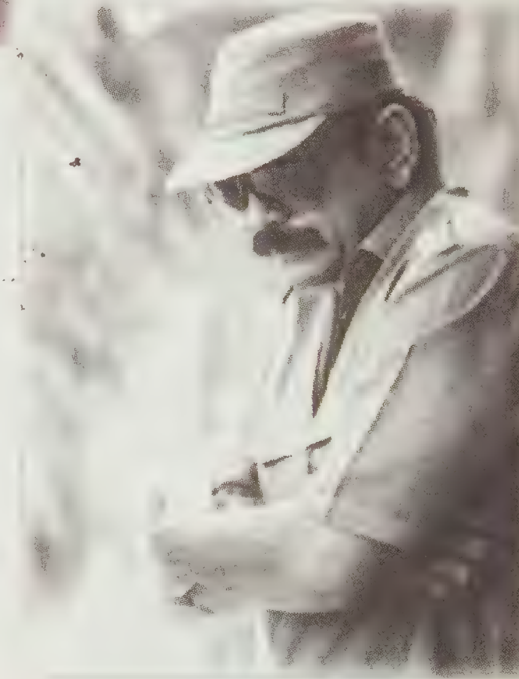

திரைப்படம் பார்த்துவிட்டு வெளியில் வரும்பொழுது யாகம் செய்து பெறுபவைகள் போன்றது. ஒரு கலைஞன் தனது படைப்புக்கள் வாழ்வின் இனிமையான பல பொழுதுகளை, இழந்துவிடுகிறான். காரணம் அவன் தன் படைப்பின் மேல் கொள்ளும் - காதல். வியாபார நோக்கு இன்றி, சமூகத்தின் அவலங்களையும், அபூர்வ உணர்வு களையும் காட்சியமைக்கும் பொழுது வர்த்தக நோக்கில் இப்படைப்புக்கள் சென்றடைவதில்லை. அது ஒரு கனாக்காலம் வெற்றியடைய வேண்டிய திரைப்படம். ஆனால் பத்து பதினைந்து பேர் மட்டும் பார்க்கும் நிலை. இந்நிலை இங்கு மாறவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தரமான திரைப்படங்களும் வெற்றிய டையும்.

அது ஒரு கனாக்காலத்தை தவறிவிட்ட பார்வையாளன் தரமான திரைப்படத்தை பார்க்க தகுதியற்றவ னாகிவிடுகிறான்...

ஆரம்பத்தில் கூறியதுபோல, கதையின் போக்கு இன்றும் எனக்குள் உணர்வலைகளை மீட்டிக் கொண்டேயிருக்கின்றது. இது பாலு மகேந்திரா என்னும் மகா கலை ஞனுக்கு கிடைத்த மரியாதை....

- ரஞ்சித் யோசப்

How to Spot a Single Woman...

Available or not?

Unfortunately, we don't live in a world where our dating availability is conveniently marked on our foreheads. (Well, if you've been single all your life, this should make you breathe a huge sigh of relief.) Figuring out whether or not she's single takes more detective work, and it may not be determined in just one sitting.

Remember that there is no one giveaway to whether or not she's single -- you'll need to use several hints to determine the truth.

Status: single

She's full of eye contact
There's a difference between a single woman and a serial flirt (the serial flirt may have a boyfriend, but she teases every man that comes within range of her man dar). Unless she's a chronic people watcher, if her eye contact is darting all over the room as if looking for potential mates, you may be able to checkmate her.

Women who are already attached usually don't bother looking around the club (unless they're looking for someone they know in particular), as they go to bars with no intention of meeting men and don't need to check out the merchandise.

She's making eye contact with you and smiling
Eye contact is usually one of the first signs of interest, and if she's making intense eye contact with you from across the bar, then chances are she wants you to head on over and give her a try.

She's talking to every guy in the bar
If you see her talking to many guys from a distance, it may mean that she's open to conversation, therefore, it's your cue to go up to her and find out all about her ways.

She looks at other couples with sadness
If you're observing her from afar and you notice her looking at other couples, she could be longing for the days when she was once also attached. That's where you come in.

Her body language says it all
If you're familiar with the dating game, then you surely know that body language can say a lot about a person, and if she has a boyfriend, then chances are she won't be twirling her hair and touching other men ever so casually. If you muster up enough courage to approach her, try to observe what her body language is saying:

Arms crossed, standing back: "Get away or I'll kick my heel in your face."

Touches your arm or leg subtly, or her own arm (she wants you to touch her): "Let's keep talking."

She's a chatterbox
If you start talking to a woman you work with, for example, and in one conversation she tells you that she has a dog named Max, does a lot of cooking, goes to the gym every week, and takes art lessons, chances are she doesn't have a man to come home to. The two tip-offs? She has a lot of time on her hands and does a lot to keep herself busy. And she's very open and friendly when it comes to you.

Signals she's single

It's more difficult to know whether a woman is single in only one meeting; it can take several encounters to figure it out on your own. With these tips, you'll eventually be able to put two and two together.

Out with the girls... again
Unavailable women do go out and have fun with their girlfriends, but they have to make some time for the men in their lives. If you see the same girl out with her friends more than once at the same bar, within a short period of time, chances are she's flying solo.

She dances with other men
If the two of you frequent the same club and she's often seen dancing with different men (but you know she came with the same group of female friends she always comes with), it's likely that she's dancing to her own tune, unless her and her boyfriend have a very "open" relationship.

Single women who are actively looking for a man are more likely to branch away from their friends and remain open to romantic possibilities. When you catch her on her own or back with her group of female friends, make your move.

She's overly friendly
Don't get me wrong, but attached women tend to be less friendly with other men; they give off a more standoffish attitude when approached. Whether you're at a bar or at the gym, and you notice that a woman is very sweet and friendly with most men she encounters, it's possible that she's single. Her attitude can be an indication of her status.

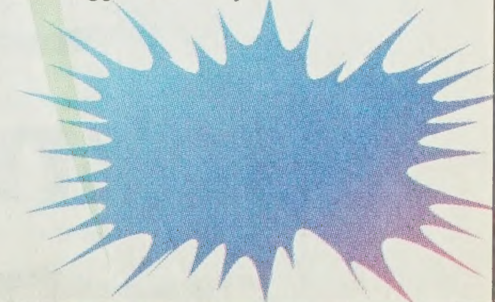
Find out yourself

You don't need to run through this list mentally to establish whether or not she's single; you can always find out for yourself by approaching her and asking for her number; she may say she already has a boyfriend, and whether or not that's true is a tossup -- but it's always worth a try.

If she says she's already taken, ask her how her boyfriend could bear to let her go out when all the guys must be after her -- you can always see if she's telling the truth by her reaction to this one.

This becomes more complicated when dealing with a female colleague or someone you see often, since you don't want to come right out and ask if she's romantically involved or not. In this case, you can use the aforementioned hints as clues to her status.

So if the signs point to her being single, then gather up all your courage, head her way and work your magic. And if she rejects you, just assume she's already taken -- you have bigger fish to fry.

Tamil Entertainment

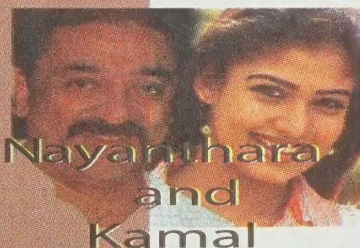
Siva Siva Sivakasi

Sivakasi is one among the long line of formulaic masala mass entertainers that Vijay is now known to dish out. Vijay has got a director who understands the hero as well as his fans. Vijay does all that is expected of him ---fight with gusto, dance with flair, mouth the dialogues with verve, throw home-grown homilies, break into sentiments, throw a few jokes around ,play around with Chennai slang it is a non-stop raucous show of pre-conceived fun. So Vijay and Perarusu painstakingly rekindle what they put out on the plate in Tirupachi. The only change here being the hero goes from the city to a village to help his mother and sister from his brother. The story is simple. The eponymous hero (Vijay) has to take on his greedy, slimy brother (Prakash Raj). The brother is so sinister that he doesn't even baulk at using his mother (Geetha) as a pawn. The hero, who lives in the Renganathan Street in Chennai (GK's art really brings this street alive), comes to Sivakasi and mauls his brother and his political acolytes. In between, he also has time to lark around with a rich girl (Asin), who naturally falls for him despite his rough-hewn exterior. The story is just an excuse in such films. It all boils down to the hero's drawing power. And Vijay reigns supreme in that territory. He has natural presence on screen and has an infectious sense of fun. Of course, his robustness and a natural ability to dance are extra attractions. He just romps through the role that has been chiseled for him. He does everything asked of him with poise and panache. Asin gives him good company. She is lively and her exchanges with Vijay do make you laugh. Prakash Raj does his typical stuff. The role has shades of the one he played in Gili. Geetha is the lachrymose mother. She is dignified. Comedy is in the hands of M S Baskar, Chitti Babu, and they are passable. There is an item song with Nayantra, and it also passes muster. Sunny V Jospeh's camera work is easy and pleasing. Srikanth Deva's music comes with the territory. The 'kuthu' songs bring the house down. Perarusu, who has also penned the dialogues, has delivered what he has been asked to. His job has been to cook something with the ingredients that are already ready. Can hardly complain on that score.

The Entertainer

Giving final touches to me production Parijatham is director Bhagyaraj. The film the debut of Bhagyaraj's daughter Saranya. Malayalam star Prithviraj plays the hero. Elated at the way the movie has so far come out, Bhagyaraj says, 'My last venture Sokkathangam came almost a three years ago. Since then, I was thinking of beginning a new film. But for some reason, it didn't happen'. But when Parijatham came along, Bhagyaraj jumped at it. As he himself says 'it is special for me as I introduce my daughter on screen'. Considered the master of screenplay, Bhagyaraj's films appeal to all sections of the audience. Asked about Parijatham, the director says, 'It 's a love story. But would appeal not just to the youths but also to the family audience'. Showering praises on his daughter, Bhagyaraj says, 'I took extra effort to teach the basics of acting to my daughter and made her feel at ease. Audience would expect a lot from my daughter and I sincerely feel she has delivered the goods'. The dad is happy. So is the director.

Nayanthara and Kamal

Reports in Kollywood had it that Nayantra will be acting opposite for his Dasavatharam to be directed by K S Ravikumar. However Nayantra says, 'it's true that I got an offer to act in the movie. Unfortunately I am busy till the end of the next year with my previous commitments. I am disappointed at missing the opportunity'

Majaa Majaa Majaa

So Majaa starts with some uneasy burden. But on its own, Majaa provides plenty of that --- Majaa, that is --- all through. Though a remake of Malayalam blockbuster Thommanum Makkalum, all credit to director Shafi for 'Tamilizing' the whole content to provide a 'home feel'. Unlike other remakes in the recent past, Majaa seems to fit well for the Tamil audience. In a nutshell, the movie can be narrated as the story of a father and his sons who land up in a village and eventually help a family suffering at the hands of the local goon. The sequence of events, with shrewd screenplay and good narration, make the movie engrossing. Govindan (Manivannan) is a thief who groups two orphaned kids. Years go by and the two, Adhi (Pasupathy) and Madhi (Vikram) decide to stop stealing and mend their ways and lead a hardworking life along with their father. They migrate to a neighboring village. They are forced to help a family who suffers at the hands of an influential local panchayat leader Kalingarayar (Murali). The story moves on as they (Adhi and Madhi) take on the feudal head. Madhi also ends up marrying Murali's daughter (Asin). There are the expected twists and turns and predictable misunderstandings between them before the climax. The trouble creator here is Manicka Vel (Biju Menon). The maternal uncle of Seetha, he plays spoil sport to stop her wedding with Madhi. Playing a light-hearted lark role with enough heroism, Vikram shows what a consummate performer he is shaping up to be. A lot of effort seems to have gone behind preparing himself to play a rustic youth. Equally appreciation-worthy is Pasupathy. The menacing villain of Virumandi, plays the innocent brother of Vikram and has delivered the right stuff. After Kamal Haasan, Shafi has brought the comedy skills in Pasupathy to the fore. Vadivelu playing an assistant to Vikram provides few lighter moments. Vikram's body language and dialogue delivery are worth a mention. Manivannan hogs the limelight playing an affectionate father. So has Biju Menon, who plays a brief role. Pasupathy's exchanges with Vikram are really funny. Sindhu Tolani appears for an item number. Also in the cast includes Ilavarasu, Abu Salim and Vijayakumar. Vidyasagar is yet another star of the movie, rendering peppy songs for this light entertainer. Over 'graphicsed' stunts. No outlandish costumes or inane and double meaning dialogues. It is a clean entertainer. Produced by Rockline Venkatesh, Majaa is a perfect fare for Vikram fans.